

શીયા ઇમામી ઇસમાઇલી તથા ઇસ્ના
અશરી ખાન તથા દાઉદી ગ્લેસર કોમના
અધ્યક્ષોને ખાસ વાંચવા યોગ્ય.

લખનાર.

વલીભાઈ નાનજી હુડા.

અધીપતી

ઇસમાઇલી સત્પંથ પ્રકાશ.

ઇમામે મોહુદ્દી

પ્રગટ કરનાર.

મુખી

લાલજીભાઈ દેવરાજ

ધી ખોળ સિંધી છાપખાનું,

૧૧૩ પાલખી મોહલા,

મુંબઈ નાં. ૯.

હદીસો.

પુરેપુરી વાંચી સમજાવુ લેવા.

જ] તા. ૧-૧-૨૦. [નકલ ૧૦૦૦.

આવૃત્તિ જ] તા. ૧૫-૧-૨૦ [નકલ ૧૦૦૦.

ગુજરાત વિધાનસભા
અમદાવાદ
ગુજરાતી કોપીરાઈટ સંગ્રહ
આભાર પત્ર.

„ધમામે મોજુદ”ની આ ત્રીજી આવૃત્તિની એક હજાર (૧,૦૦૦) નકલ નીચેના માનવંત સખી મહરથોએ છપાવી મેટ કરેલ છે, તેમજ દરેક વાંચકે દુઆ ગુનરની એવી ચીનતી કરીએ છીએ.

નકલ ૨૫૦ શેઠ મોજુ પ્રવચ્ન જંગમ્માર અને ધરસલામ

” ૧૦૦ મુખી કાનજીભાઈ નાનજી પ્રેમ દંડ કલિ

નસીબ ધારમલામ

” ૧૦૦ મુખી કરમાલીભાઈ ડાહ્યા માજી પ્રેમીદેવ ”

” ૧૦૦ મુખી જમાલભાઈ રવજી મેમ્મર ” ”

” ૧૦૦ અં સારેમાદમદભાઈ ચાવર ” ” ”

” ૧૦૦ અં અક્ષરખીયામાઈ દામાણી ” ”

” ૧૦૦ અં કાસમભાઈ ” ”

” ૧૦૦ શેઠ હવરાજભાઈ કચરા જમાનના

માજી કામડીયા ”

” ૧૦૦ ઉમેદવાર ”

ઉપરના માનવંત મહરથોનો અમે ઉત્કાર માનીએ છીએ.

લીં સેવક,

મુખી લાલજીભાઈ દેવરાજ.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાશિદ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૮૫૧ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ ઈમાને મૌજુદ

વિષય ૫૭૨૩:૯

પ્રસ્તાવના.

મનુષ્ય જાતમાં અદકું જ્ઞાન,
જ્ઞાન નહી તે પશુ સમાન.

એ મહાન વાક્ય કેટલીએક શું ચવણ બગેલી ગાંઠોને ઉકેલે છે. ખુદાવંદતાલા રહેમ રહેમી વળી ઇતદારી છે, તે ઉત્કટ સુલટ બાબતના શું ચવાડનો ખુદાસો ઉપલું વાક્ય કરે છે કાણકે, ખુદાવંદતઆત્રા રહેમ રહેમી હોવાથીજ. મનુષ્યને જ્ઞાન રૂપ જ્યોતની બક્ષીસ મળેલ છે, પણ હાથમાં દીવો લઈ કુવામાં પડનાર ખુદાવંદતાલાની રહેમથી એનશીય રહે એમાં શું નવાઈ? તે મુજબ દરેક દરેક આદમીએ પોતાને મળેલી કુદરતી બક્ષીસ જ્ઞાનથી સાર અસાર સમજી, સાર અદલુ કરી, તે ઉપર ચાલવું ઘટે છે, નહિ તો પછી ખુદાવંદતાલા આદિલ છે.

તે પાક પરવરદીગારે આદમ જાતને જ્ઞાન આપ્યું તે સાથે પોતાના પાક તુરને હિદાયત માટે જગતમાં દરેક જમાનામાં જલ્લાગર રાખ્યું. તે જલ્લાગર તુરની જ્ઞાનાખત મેળવવા જ્ઞાનનો ઉપયોગ કરવો એ આદમ જાતની દરજ છે, વળી આ જગતમાં રહી પૈગમ્બરો કે તેવા મહાન નરો રૂપે તે પાક હિદાયતી તુરે દરેક

જમાન માં અનેક જતોને જીંધે રસ્તે જતા અટકાવી,
પોકારો કરી સીધે રસ્તે લાવી મુક્યા, છતાં તે પુકારને
નાહિ ગણુકારી કોઇ હુજ્જતથી, આડે રસ્તે ચાલી,
ખાડા ખાખોચિયામાં ગમડી પડે તો, તેમાં તેવા અમાગી
જનોના દુર્ભાગ્ય વિના ખીજ કાને દેપ દહ શકાય ?

આજકાલના ચળવળવાળા જમાનામાં દરેક ચીજની
ચળવળ થયા કરે છે. ચાલુ જમાનામાં મહાન દયાળુ
ઇંગ્લેજ સરકારના ન્યાયી અમલમાં દરેકે દરેક ધની કે
ગદા, સમજ કે નિર્માણને, પોતાના ચકીન અને સમજ
મુજબના દીન પર ચાલવાની સંપુરણ છુટ છે. અત્યારે
ધરમ ઝનુનનો જમાનો નથી, અત્યારે ધરમ માટે
કોઇપણ જાતનું દયાણુ નથી. વળી જમાના મુજબના
ચાલુ સાધનોથી ઇલમનો બહોળો ફેલાવો થતો જતો
હોવાથી, ઇલમની રેઝમ છેલમ મનુષ્યો જીપર થતી રહે
છે. આવી સગડતાવાળા જમાનામાં જો મનુષ્યો સીધા
રસ્તા ઉપર ન ચાલે તો તેમાં કાનો દોષ ?

જ્યાં લક્ષ્મી વધારે ત્યાં ચોની વધારે ખીક હોય
છે, એ મુજબ આવા છુટના અને એલમના પ્રચારની
સવળતાના જમાનામાં શયતાનું જોર વારે છે અને
તેથી તે મત્તહિન માણસોમાં વસવસો ઉત્પન્ન કરી,
સત્યને અસત્ય અને અસત્યને સત્ય બાવે છે તેથી,
માણસો ગુનરાહ થઈ જાય છે, છતાં દરેક કામના

સપાનુ શખ્સો પોતાના ધરમમાં ખારીકપણે કિતરી સત્ય અસત્યને ઇદમ અને અકકલતી ચાળણીમાં ચાળી કહાડી સત્ય તપાસી સીધા રસ્તા ઉપર આવતા જાય છે. જો કે દુન્યવી લાલચો અને શેતાતી ફરેઓના ઝપાટા તેમને જિંધે રસ્તે દોરવી જવા પ્રયત્ન કરે છે પણ જેઓ હીંમતવાન અને ઇમાની છે તેઓને તેવા ઝપાટા કાંઈ અસર કરી શકતા નથી.

આ નાનું પેન્ડ્રેટ લખવાનો હેતુ સત્ય અસત્યને તપાસવાનો છે. મુંબઈમાં પ્રગટ થતાં “પ્રજા મીત્ર અને પારસી” નામના રોજીંદા પત્રમાં “વહોરા ચરચા” ના હેડીંગ નીચે જે ચરચા આવી છે, તે જોતાં તે કામના કેટલાએકની ઇચ્છા હાલના ઝમાનાના ઇમામની શોધ માટે હોય એવું જણાય છે. આ ચરચાથી અનેક સવાલો—જવાબો જુદા જુદા ગ્રંથો તરફથી થયેલા છે અને તેમાં ખાસ કરીને મીં અલીજાન અને માવનગરમાં પ્રગટ થતા ‘રાહે નજત’ના અધીપતી મીં હાજી ગુલામઅલી હાજી ઇસમાઈલના સવાલ જવાબ મનન કરવા ગોચ્ય જણાયાથી તેમાંથી મું સત્ય નીકળે છે, તે તારવી કહાડવાને યથાશક્તી પ્રયત્ન આ ઠેકાણે કરવામાં આવેલ છે.

“ઇમામ ગયબ” કે “જાહેર” આજ હેતુ મજકુર સવાલ જવાબનો છે અને તેની સામીલી પાક

ઇલલામી કીતાબ કુરાને શરીફથી માંગવામાં આવી છે અને મીંઠાણ ગુલામઅલી સાહેબે તેના જવાબમાં અલ્લાહી કીતાબ વાંચવા મીંઠાણ અલી જનને લલામણ કરી છે ત્યાંજાદ મીંઠાણ ગુલામઅલી સાહેબે ચુપ કીદી અખત્યાર કરી તેથી તે ચરચા ત્યાંથી અટકી પડી અને વાંચતાર ત્રણતુર જગાસુની જગાસા તૃપ્ત ન થઈ શકા તેથી મેં અલ્લાહી કીતાબ વાંચી, મને જે સાર મળ્યો તે નીઃપક્ષપાતપણે આ નાનકડી બુકમાં દાખલ કરેલ છે, જે તેવા તૃપ્ત જગાસુની જગાસાને સંતોષ આપશે એવી આશા છે.

હસલામનો દરેક શીરકો, દરેક જમાનામાં ઇમામ હુદયાત હોવા માટે એક મન છે, પણ તેમાં કેટલાક હુદયાત પણ જેમ ઇમામની માન્યતા ધરાવનારા, કેટલાક દર સદીએ ઇમામ પ્રગટ થાય છે એવી માન્યતા ધરાવનારા, વળી કેટલાક ઇમામ પરદે થયા છે અને પરદામાં ઇમામોનો સીલસીલો ચાલુ છે એમ માનનારા છે. જ્યારે ફક્ત શીયા ઇમામી હસમાઇલી શીરકોજ દર જમાનામાં હુદયુલ અને કઈયુમ વગર તુટવે સીલ-સીલાઅંધ ચાલી આવતી જાહેર ઇમામતના સાહચાનીએ રહેતો આવ્યો છે.

સત્ય અને પાક ઇમામોની શોધમાં પડતાં કેટલાકોને ઇમામ આવે હોવો જોઈએ કે ઇમામ તેવો હોવો

જોઈએ જેવા શયતાની વસવસો સત્ય પારખવામાં
અંતરાય નાંખે છે તો કેટલાકને સત્ય બાણુવા છતાં
ઢ્યુ પચુ રહેવા દઈ સત્ય રસ્તો (સરાતલ મુસ્તકીમ)
મેળવવાને બાગ્યશાળી થવા દેતો નથી. જો તેવો શય-
તાની વસવસો દુર કરી ઇમામતની ચાલુ પધ્ધતી મુખ્ય
‘‘જુરરીયતી’’ની પૃથા ઊપર ધ્યાન રાખી ઇમામત જેવી
છલાહી બાબતમાં પોતાની કમતાકાત અકલ ન ચલાવે
ને નેક નીશ્ઠાથી તપાસ કરે તો જરૂર તે જાહેર હાજર
ઇમામને મેળવવા બાગ્યશાળી બને એમાં શક નથી.

અમેએ આ નાનકડા પુસ્તકમાં તેવા જાહેર
હાજર ઇમામ હાલ કોણ છે તે પરટીકયુક્ત કરવાનો
હેતુ રાખેલો નથી પણ ઇમામ બાર છે કે વધારે ?
અગર તો ઇમામ ગયબ છે કે જાહેર ? અને તે
પાક દલદામી કીતાબ કુરઆને શરીફથી સાબીત
છે કે કેમ ? તેજ શોધવા પ્રયત્ન કરેલ છે અને તે
પણ મીં અલી જન અને મીં હાજી ગુલામ-
અલી હાજી ઇસમાઇલના સગલ ઉપરજ મુખ્ય
આધાર રાખ્યો હોવાથી મીં હાજી ગુલામઅલી
હાજી ઇસમાઇલે મુયવેલ બુક અલ્હાદી ઉપરજ
લક્ષ રાખેલું છે, તેથી ઇમામ જાહેર કે ગયબના
મુદ્દા માટેની પાક કુરઆને શરીફની આયતો તેજ
પુસ્તકમાં મલી આવી તેટલી લીધા શીયાય વધારે

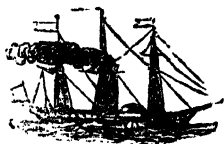

શોધવા યત્ન કરેલો નથી અને તે ઉપરથી સુઘ વાંચક હુક અને ખાતીલ સાફ સાફ સમજી શકશે.

છેવટમાં વાંચક વરગ, આ નાનકડા પણ ઉપયોગી પુસ્તકના કમતરીન લેખકના દોશ તરફ દન્યુજરની દ્રષ્ટી રાખી ઉંમરવતીથી સાર ગ્રહણ કરશે તો ઉપકાર થશે.

લા. સેનક,

વલીભાઈ નાનજી હુડા,

પ્રસ્તાવના.

આવૃત્તી ૨ ૯ ની.

આપણી કામમાં સાહિત્યનું ક્ષેત્ર દીન પ્રતીદીન બહોળુ થતું જાય છે તેનું કારણ એજ છે કે, લોકો સાહિત્યના ફાયદા સમજવા લાગ્યા છે, લોકોમાં વાંચનનો શોખ વધતો જાય છે અને ધાર્મિક સવાલો તપાસી મનન કરી સત્ય તારવવાની જિતકંઠા થતી જાય છે. સાહિત્યને જિતેજન નહીં મળવાથી સાહિત્ય બહાર નથી પડી શકતું એ ફરીયાદ હવે ઓછી થતી જાય છે અને તેવું સારું વીદ્યવતા ભરેલું સાહિત્ય બહાર પાડનારની જોટની ફરીયાદ ચાલુ થાય એવું જણાય છે તેથી સાહિત્યના શોખીનોએ પોતાના શોખને સતેજ કરી, સુસ્તીને તીલાંજલી આપી સાહિત્ય પાછળ મંડી પડવું જોઈએ.

“મિત્રાં મે મોન્સુદ” ના પહેલી આવૃત્તીની ૨૫૦૦ કોપી ખલાસ થતાં આ બીજી આવૃત્તી છ માસ જેટલા ટુક વખતમાં બહાર પડશે એવો ખ્યાલ અમને રવપતે પણ નહીં હતો, અને તેથી આ બુકે લોકોની પ્રીતી કંઈક અંશે જીતી લીધી છે એ જોઈ અમને આનંદ થાય છે.

આ કીતાબના કેટલાએક મુદ્દાઓએ વીચારવંત
જ્ઞાનીજનનું ધણું સચોટ ધ્યાન ખેંચ્યું છે એમ જણાય
છે અને તેથી તેવા સચોટ મુદ્દાઓની અસર આગળ
લાંબાતી અટકે એવા હેતુસર વીરોધીઓ જીવતોડ
મહેનત કરી નહયા છે પણ સોના પર ધુળ ચડવાથી
તેની કાંમત બટવાની નથી તેમજ સચોટ મુદ્દાના
મજબુત કીલ્લાને વીરોધીઓના અયોગ્ય હુમલા કાંઈ
પણ અસર કરી નહી શકે એમ અમારું માનવું છે.

દરેક દીનદારની ફરજ છે કે દીનના તત્વો શોધી
સત્ય શોધન કરી, તાંબાલસ દીલથી અદાર પાડી
પોતાના દીનની સેવા કરવી જોઈએ. મહા સરવને તેક
હિદાયત બક્ષે એવી દુઆ ગુનગીએ છીએ. આમીન !

કર્તા.

ઈમામે મોબુદ.

ભાગ ૧ લો.

પ્રકરણ ૧ લું.

તારીખ ચોથી રબીઅલ અખર.

પ્રભ મીત્ર તા. ૧૫ મી જાનેવારી ૧૯૧૯.

પ્રભ મીત્ર અને પારસીના અધીપતી જોગ.

સાહેબ, તમારા માનવંત પત્રમાં આ લખાણને જગા આપી ઉપકારી કરશો.

કુરઆન શરીફમાં છે કે તે માહા માયાળુ કીરતાર કયામતના દહાડે હરએક આદમીને એના ઇમામના સાથે પુકારશે. મજહૂર ફરમાને ઇલાહીથી સાબીત થયું છે કે કયામતના દહાડે હમે હમારા ઇમામના સાથે પુકારા જશું. તો હવે હમારા ઇમામ કોણ છે? તેવણના નામથી હમને વાકીફ થવું જ જોઈએ. રસુલે ખુદા ફરમાવે છે કે, જે આદમીએ પોતાના ઇમાનના ઇમામ સ. વ. ને ના

ઝોળખ્યા અને તે મરી ગયા તો તે જહેલીયતની મોતથી
 મરો. મજકુર ફરમાને વચવીથી સાખીત થયું કે હરએક
 આઠમીએ પોતાના કમાનાના ઇમામને ઝોળખવા જોઈએ
 એટલે કે એવથુના નામથી વાકીફ થયું જોઈએ, ઇમામે
 કમાન કોણ કહેવાય તે બાબત જાણવું જોઈએ કે, જે
 કમાનામાં જે ઇમામ હોય તે કમાનામાં તે ઇમામે
 કમાના કહેવાય. માજી કમાનાના ઇમામ હાલ ઇમામે
 કમાના કહેવાય નહીં. હવે જાણવું જોઈએ કે અમારી
 દાજીદી વોહરા કામનો એવો એતેકાદ છે કે ઇમામ
 તખયય પરદે થયા. (એ વાતને આશરે નવસો વરસ
 થયાં છે) તે દીવસથી આજના દીવસ સુધી પરદામાં
 બાપ પછી બેટા ઇમામતના રૂતબામાં કાયમ થાય છે
 અને એવોજ સીલસીલો આજદીન તક જારી છે અને
 કયામતના રોજ તક તે જારી રહે. અમારી દાજીદી વોહરા
 કામના મજકુર એતેકાદથી સાખીત થયું કે પરદામાં
 ઇમામ તખયય આજ દીન સુધી જીન્દા નથી પણ
 મુજરી ગયા છે અને એવથુની જગ્યા પર એવથુની
 નસલથી ઉતરી આવેલા ઇમામ પરદામાં છે અને એવ-
 થુનું શું નામ છે તે વોહરાબાઇઓ જાણતા નથી. ઇમામ
 તખયયને પરદે થવાને અ.જે આઠસોથી વધુ વરસ થયાં
 છે. ઇમામ તખયયના પરદે થવા પછી હુર-રતુલમલેકા
 નામની એક વીડવાન બાનુએ દુઆતનો સીલસીલો

કાયમ કીધો એટલે કે હુર-રતુલમલેકાએ ઝોઝોળ ખીન મુસાને દાઢ બનાવ્યા અને દાલના વડા મુલ્લાંજી સાહેબ તાહેર સંક્રુદીન તક એકાવન દાઢ થાય છે તે બધા વડા મુલ્લાંજી સાહેબોમાંથી એકબી વડા મુલ્લાંજી સાહેબે પોતાના ઝમાનાના ઇમામનું નામ બતાવ્યું નથી, એક ઇમામની વફાતની ખબર અને તે પછી અવધુની જગ્યા પર એવળુના ફરજાંદને ઇમામતના રતબામાં કાયમ થવાની ખબર આજ દીન સુધી કોઇબી વડા મુલ્લાંજી સાહેબે પોતાના માનનારાઓને કીધી નથી. હવે સવાલ એ છે કે આશરે વીસથી પચીસ વરસ થયાં સુરત શહેરમાંથી ઇમામે ઝમાનની સાલગ્રેહનો રીવાજ ઉત્પન્ન થયો તે તારીખ ચોથી રખીઉલ આખરની થાય છે. ધીમે ધીમે વોહરા કોમની વસ્તીવાળા તમામ ગામોમાં તે રીવાજ હવે દાખલ થઇ ચુક્યો છે. તારીખ ચોથી રખીઉલ આખરે ઇમામે ઝમાના જન્મ પામ્યા છે તે ખબર કેમ પડી ? અમારી દાઉદી વોહરા કોમના ઓલમા સંતોશકારક જવાબ આપશે તો ઉપકાર થશે.

મુન્તાઝીર.

પ્રકરણ ૨ જી.

બોહરા ચરચા.

પ્રજા મીત્ર તા. ૩૦ મી જાનેવારી ૧૯૧૮.
પ્રજા મીત્ર અને પારશીના અધીપતી જોગ.

સાહેબ—આપના પત્રમાં તા. ૧૫ મી જાન્યુઆરીના દીને “મુન્તઝીર” ના તખલ્લુસથી જે ચરચા આ વેળા છે તેના બાજમાં ખુશી જાહેર કરતાં કહીશુ કે જે ઢાઢી વહોરા કામમાં કુસંપ અને સડો પડેલો છે તેના માટે એ ચરચા એક ચમત્કારીક ઇલાજ સમાન છે. જે મજદુર ચરચાને કામ વધાવી લેતાં વધારે શોધખોળમાં ઉતરીને ખરા ઇમામને શોધી કાઢવા બાગ્યવાન બને તો પછી કામમાં પેટેલા સજાનો નાશ થતાં કામ હમેશાં ઇમામના સાચા હેઠળ સુલેહસંપ અને શાંતીમાં ઝબકતા હૃદય પર બિદય હાંસલ કરીને સચ્ચાઈની ટોચે પહોંચવા શક્તીવાન નીવડે એમ ધારવું એ નીઃસંદેહ અને સત્ય છે. કારણકે જેના રહેતુમા ઇમામે ઝમાન હોય યાને જેનું શીરછત્ર હઝરત અલી (અ.) નો “લાડલો આઠા” હોય તે કામમાં ખોટ કે ચુંચવણ રહેતી નથી. બલકે

બેનો રસ્તો સાફ અને સરળ રહે છે. ઝોટલુ જાણવા
 પછી સમજી શકાય છે કે, વખતના ઇમામને ઝોળખ-
 વાથી યાને ઇમામને આશરે જવા પછી એ ચાલુ મુશ-
 વણ બરેલા કળ્યાનું છેવટ આવતાં, સરવે મોમીનોના
 મોંઢ હસ્તા અને ઉજળા થશે જેથી એ ચર્ચાને બહાર
 લાવનાર ખીરાદર “મુનતઝીર” ને મુખારફી આપતાં
 કહીશું કે, હાલના ચાલુ દાઇ સહયદના તાહેર સયપુદીન
 સાહેબની હજુરમા હાજર થઇને પોતાને થએલી ઇમા-
 મના દીદારની બિલકુલ જાહેર કરે, ત્યારે દાઇ આવસ્ય
 પોતાની ફરજ અગે ખીરાદર ‘મુનતઝીર’ ને ઇમામની
 મુલાકાતથી મુસરફ કરાવશે, સગળ એક દાઇ બ્યારે
 દાવત કરે છે તે અમુક સાહેબ તરફ બોલાવવાના હેતુ
 સર હોય છે, જેવી રીતે દરેક ઇમામોના જમાનામાં
 એકથી અનેક દાઇઓ ઇમામે ઝમાન તરફ બોલાવવા
 માટેની જેહલત બરેલી કાશેશો કરીને લુલેલા બાઇઓને
 ઇમામની પેછાન કરાવીને પોતાની ફરજ અદા કરતા હતા
 તે પ્રમાણેની ફરજ ન બજાવતાં સહયદના તાહેર સયપુદીન
 સાહેબ ઇમામને જાહેરમાં ન લાવે તે તો સમજાય, પણ
 ખાસ મોમીનોને ઇમામના દીદારથી બે નશીબ રાખીને
 તેઓ જાહેલીયતના મોતે મરે એમ જોવા ઇચ્છે એ માલી
 શકાતું નથી. બ્યારે ઇમામના માટે આવા નીરદય છુપા
 મથા કરવા જેમ કોઈ દાઇ કરી શકે નહી ત્યારે મોમી

નોની જાંઘી ખરાબ કરનાર આપું જયંકર છુપામણુ કરવામાં ભેદ શો સમાયલો છે? તેની સમજ પડતી નથી કારણુ આપણે લખાણુ પરથી કહી શકીએ છીએ તેમ ઇમામે ઝમાનની સાલગરેહ લગભગ કેટલાક વરસોથી “તા. ૪ થી રખીઉલ આખર”ના દીને કરવામાં આવે છે, જેમ એ કોમ ઉજવે છે, ત્યારે શું ઇમામના દીદારની ખાહેશ વગર સાલગરેહ ‘પોલમપોલ’ રીતે પાળવી એમ કોઇ ઇચ્છશે? અગર એમ નથી અને કોમ ઇમામના દીદાર માટે ઇન્ટેન્સર છે તો ઝટપટ સહયદનાની હજુરમાં હાજર થઇને કોઇ પણ ભોગે ઇમામના દીદાર કરીને આકેબત સુધારે.

આગલ લખતાં ખીરાદર ‘મુન્તઝાર’ ને સૂચના કરતાં કહીશું કે, એક ઇમાનની ઉલ્લેખ રાખનાર ઉતાવળે પાંચ પચાસ કે સો વંસ પર કુટી નીકળેલા બનાવટી ઇમામોને વળગી પડીને પોતાની આકેબત ખરાબ કરતાં બચે, કેમકે ઇમામની શરૂઆત ઇસલામની રૂએ હ. અલી (અ.૦) થી છે જેના માટે કુરઆને શરીફમાં સનદ છે કે “લીન્નાએ ઇમામન કાલ વમીન ઝુરરીયતી” એવી રીતે પરવરદીગારે હ. ઇબ્રાહીમને કહ્યું કે. “લોકોના માટે ઇમામ કરીશ. કહ્યું મારા વંશજો” એ પરથી સીધા થાય છે કે ઇમામ એ હ. અલી (અ.૦) ના ફરજંદથીજ સંજવે, તેમ વળી “વાલીદથી વલદ”

હોવા સાથે ધોમીનોની વચ્ચે પોતાના પીતા તરફથી
નસ થઇને જાહેર કરાએલ હોય, નહીં કે તેથી જુદું,
પોતે પોતાના મનથી અથવા તેના બનેલા સુરીદોએ તેને
ધમામ ઠોકી બેસાડેલ હોય.

ઉપરાંત કેટલાક એમ કહેવા નીકળેલા છે કે ધમામ
પરદે થયા છે ત્યારે બીજાઓ કહે છે કે ગએલ છે. એ
માનીનતાઓ ધમામની શાનને કલંકીત બનાવે છે,
કારણકે હં રસુલીલલાહના ફરમાન મુજબ હં અલી
(અં) થી ધમામ માટે જે પૃથા પડેલી છે તે ખરી છે.
તેમ પરવરદીગારની જે “સુન્નત” છે તેમાં કદી પણ
ફરક પડવાનો નથી, તે હીસાબે જેવી હસ્તી હં અલી
(અં) ની હતી તેવી હસ્તી દરેકે દરેક ધમામે ઝમાનની
માનવી એ પરવરદીગારના ફરમાનને માન્ય કરવા બરા
બર છે, સાથે યાદ રાખવાનું છે કે ધમામ એ ખુદાનું
નુર છે, તેમાં કદી પણ જુલસુક સંભવે નહીં, છતાં
દરેક ઝમાનામા ધમામના સબંધી તથા વીરોચી નજરે
પડતાં આંચા છે એ રવબાવીક છે, કારણકે મનુષ્ય
જાતીની અકકલ ટુંકા હોવાથી ધમામના કાર્યોને પામી
શકતી નહીં હોવાથી આ જુવમરેલું પરીણામ આવે છે,
પણ જેની નજર ધમામ માટેની પડી ગયેલી “શેલી”
તરફ છે તે ગુમરાહીથી બચી રહે છે.

વળી તવારીખો તપાસતાં સમજાય છે કે, હઝરત

અલી (અ.) એક 'કાલાહ' નામની સ્ત્રી સાથે કુસ્તી
 લડ્યા હતા, તે તાણે આંખા પછી તેને ઇમાનદાર બના
 વી તેનું નામ 'હનીફા' રાખવામાં આંખું. તે કારણ
 નહીં જોતાં ઇમામના કાર્ય સામે આલીમોએ શીતનો
 બરપા કર્યો, તે સંનેજો વચ્ચે ઇમામ પર આપ ખુદી
 ચલાવનારા કે ઇમામે એમ કરવું બને ઇમામે આમ ન
 કરવું તેવી હદ બાંધનારા વીશુખ થયા, ત્યારે પરવરહીગાર
 ના ફરમાનને વળગી રહેનાર 'હિલુલ અમ્ર મીન કુમ'ની
 સીધી માયના સમજવાવાળા 'તાણેદારી કરો, તમારા પર
 ઝોરડર કરનારની' પ્રમાણે હુકમને આધીન રહી મોમીન
 બની રહ્યા એટલું સ્પષ્ટ કરવા પછી ખીરાદર
 'મુન્તઝીર' ને એટલું કહેવું બસ થશે કે 'ઝુરરીયતી'
 (વંશપરમ્પરા) સનહ રાખનાર "બની હાશમી" તથા
 દરેક વખતમાં ગરીબી કે શાહીમાં અથવા મુખ કે સંક-
 ટમાં ફનીયાના દફતરોમાં નોંધવલી ઇમામત તથા તેનાં
 મુરીદોની હાજરી જોવામાં હોય તેજ ખરો ઇમામ કહે-
 વાય, બાકી 'પરદે' થવું અથવા 'ગાયબ' રહેવું એ
 ઇમામ માટે સત્ય નથી, પણ પંથ નીભાવવા માટેની
 જોડી કઢાડેલી ખીનાઓ હોવી જોઈએ. તેવો પંથ ચલા-
 વનાર કઢાચ પોતે ઇમામનો ખોટો જોમો પહેરી જાહેરમાં
 લોકોના મન જીતવા માટે પરહેઝગારી તકકવાનો ડાળ
 બતાવે એ જાહેરનો છે. બાકી સાચી "નસ" કહી

“હતેએ” શાય નહીં, એ કુદરતના નીચમની મહત્વતા છે. એ વીગતો પર લક્ષ આપતાં ખીરાદર “મુનતઝીર”ને ભલામણ કરીએ છીએ કે, તેવથુ ઉતાવળે “સહયદના” ને સરણે જઈ આજીજ કરી ને ઇમામની ઝોળખને હસ્તીમાં લાવે નેથી કામમાં પેઠેના અનકુશ ઝગડાઓ નો અંત આવી જતાં વખલના ઇમામના હીદાર મુખારફ કરીને સવાબે અલીમ હાંસીલ કરે.

એ. હીદાવી.

પ્રકરણ ૩ જી.

શું ઇમામ ગયળ નથી ?

(મીં ઇશનાઅશરીનો ખુલાસો.)

પ્રજા મીત્ર તાં ૪ થી ફેબ્રુઆરી ૧૯૧૯.

પ્રજામીત્ર અને પારસીના અધીપતી જોગ—

સાહેબ,—આપના તાં ૩૦ મી જાનેવારી ૧૯૧૯ ના અંકમાં ચોથા સફામાં “વોહરા ચર્ચા” ના મથાળા નીચે જે કાંઈ લખાણુ આપ્યું છે તે તમામથી મારે કાંઈ મતલબ નથી, પણ એ લખાણુના ચોથા પારીઆફ માં લખે છે કે ‘ઉપરાંત કેટલાક એમ કહેવા નીકળેલા છે કે ઇમામ પરદે થયા છે, ત્યારે ખીજાઓ કહે છે કે ગયળ છે.’ એ માન્યતાઓ ઇમામની જ્ઞાનને કલંકીત બનાવે છે, ઇત્યાદી.

તો એ લખનાર સાહેબનો મતલબ કે ઇમામ ગયળ નથી અને ગયળ જાણે તે ઇમામની જ્ઞાનને કલંકીત બનાવે છે, તો અમે ‘ઈશનાઅશરી’ બાર ઇમામને માનવાવાળા છેલ્લા બારમા ઇમામને ગયળ થયા છે એમ માનીએ છીએ, તેથી તેટલા માટે હું ખુલાસા કરવામાં આવે છે.

તેઓ લખે છે કે પહેલા ઇમામ હ૦ અલી છે અને હ૦ અલીમાં કેવી કેવી સીકાતો હતી તે સરવે ઇસ્લામી એક મતે માન્ય રાખે છે અને તે સીકાતો અસંખ્ય છે, અને જેવી પહેલા ઇમામમાં સીકાતો હોય તેવીજ તે પછીના દરેક ઇમામમાં હોવી જોઈએ.

તો એ અસંખ્ય સીકાતોમાંની એક મહા બારે સીકાત કે કોઈ ખેત્રાડી કે જાદુગર કે ચાલાકી કે નજર ખંધી કે હુન્નર કળાવાળો કરી શકે નહીં તે એ કે મુરદાને જીવતું કરવું તે પણ છે.

તો ઇમામ ગયજ છે તે વાતની જોએ હાંસી કરનારા, તેને ખોટી માનનારા, કોઈ એવો જાહેર ઇમામ બતાવે કે તે પહેલા ઇમામ હ૦ અલી જેવી સીકાતો ધરાવતો હોય કે, પોતે ભુખ્યા રહી ગરીબોને જમાડતો હોય, પોતે સંકટ વેડી ગરીબોને માલામાલ કરતો હોય, નાચ, ગાયન, વાજ વીગેરેથી છોટા રહેતો હોય અને મુરદાને જીવતું કરતો હોય.

તો હું પોતે તથા મારી લાગવગના એક નહીં પણ હજારો જણને લઈને એવા ઇમામની તાબેદારી બદકે શુલામી કરવા અને તેમના ફરમાન મુજબ અમલ કરવા તકવાર છું અને જો એવો ઇમામ બતાવી ન શકે તો પોતાની માન્યતા મુકી આપીને અમારી

માન્યતા મુજબ હમામ ગયળ છે તે કચ્છલ રાખી તે જન્નતી બની જાય.

અને ઝેથી વધારે ખુલાસો મેળવવો હોય તો 'અપહરણ' નામની કીતાબ ગુજરાતી ભાષાની સાથે ચારસો પેજની જે ભાવનગરમાં રાહેનજત ઝોપ્રીસમાં મફત મળતી હતી તે ખજાસ થવાથી ખીજ વખત છપાય છે તે મંગાવીને વાંચી શકાય.

મજકુર ચરચા પત્રમાં એમ પણ લખ્યું છે કે હં. અલીએ એક સ્ત્રી સાથે કુસ્તી કરી તે તદ્દન બનાવની વાત છે. એ સાહેબની સામે સ્ત્રીઓ આવે તો મોઢું ફેરવી લેતા હતા અથવા માથું નીચું કરતા હતા, અને નખી સાહેબે છેલ્લી હજાર કરીને પાછા ફરતાં મદીરે ખુમ નામની જગ્યામાં તેમને સવા લાખ માથુસો ની હાજરીમાં હમામ ચકરર કર્યા, અને ત્રણ દિવસ સુધી બંધવત લીધી, ત્યારે સ્ત્રીઓની બહુવલ માટે હુકમ કર્યો તેથી પાણીના પ્યાલામાં હં. અલીએ હાથ બોળી તે પ્યાલો સ્ત્રીઓમાં મોકલી આપ્યો અને તેણીઓએ તે પ્યાલામાં હાથ બોળ્યા એટલે બહુવલ ગણાણી કેમકે પરાક સ્ત્રીના હાથને પરાયા મરદે હાથ ખડાડવામાં મહા ભારે ગુનાહ છે તો તેઓ પરાક સ્ત્રી સાથે કુસ્તી કરે કહેવું તે હમામની શાનને કલંક લગાડવા સમાન છે.

દુશનાઅશરી.

ઈશનાઅશરી મીં હાજી ગુલામઅલી હાજી
ઈસમાઈલ પોતે.

પ્રજા મીત્રમાં મજકુર લખાણ આવવા બાદ રાહે
નજતના અધીપતી મીં હાજી ગુલામઅલી હાજી
ઈસમાઈલ પોતાના માસીક રાહે નજતમાં જમાદીઉલ
આખર હી. સ. ૧૩૩૭ ના અંકમાં લખાણનો સંબંધો
ઉત્તરો લઈ નીચે મુજબ લખે છે—

“અમોએ મજકુર વાંધા બરેલી બાબત પ્રજા
મીત્રમાં જોઈ તેથી એ મુજબ અમોએ જવાબ લખી
છાપીને મોકલી આપ્યો તે એજ પત્રમાં તાં ૪ થીના
અંકમાં છાપેલ છે, પણ કેળવણી વીશે જે ઘટ્ટમે દીનની
હદીસ ચીન જેટલે છેટે જવાની સુધરેલાઓએ લાગુ
પાડી છે તેનો ખુલાસો પણ અમોએ છાપીને એજ
પત્રમાં મોકલેલ, કેમકે તેમાંજ એ ભાગણ લખાણથી
આવેલું, જેને દોઢ મહીનો થયો પણ હજી એ અમારું
લખાણ છાપ્યું નથી, અને અમોએ ગયા અંકમાં
એ છાપી દીધેલ છે, તો એક તરફ લખાણ છાપે
અને તેનો જવાબ ન છાપે, એ પણ આ સુધરેલા
જમાનાની બલીહારી છે. ખરેખર, અમારે તો ફક્ત
આપણા મજહબ ઉપર થતા એઅતેરાઝના જવાબથી
કામ છે, તે અમો અમારી ફરજ અદા કરીએ છીએ,
અને તે માલીકની દરગાહમાં દોઆ કરીએ છીએ કે
સરવને નેક હીદાયત કરે. આમીન !”

પ્રકરણ ૪ થું.

ઇમામ હાજર કે ગયેબ ?

(મીં હસનઅલીના સુધારો.)

પ્રજ્ઞમીત્ર તાં ૧૦ મી ફેબ્રુઆરી ૧૯૧૯.

પ્રજ્ઞમીત્ર અને પારસીના અધીપતી જોગ—

સાહેબ,—વી. વી. હખવાનું કે તમાન તાં ૪થીના

પત્રમાં ઇમામ વીશે જે ણીના પ્રગટ થઇ છે તે સંબંધમાં
મારું નીચેનું લખાણ પ્રગટ કરવા મહેરબાની કરશો.

એ ચરચા પત્રમાં ‘ઇશ્નાઅશરી’ એમ જણાવે
છે કે ઇમામ ગયબ છે અને પાંદે છે, પણ એ ણીના
આપણે તપાસવાની જરૂર છે. કુનાને મજહબમાં એમ
ફરમાયું છે કે ‘દરેક મોમીનને કયામતને દહાડે તેના
ઇમામની સાથે બોલાવવામાં આવશે.’ જ્યારે એમ છે તો
ઇમામ હાજર દરેક જમાનામાં હોવાની શહાદત યા
સાબીતી છે.

જો ઇમામ ગયબ થાય તો મોમીન કોના ? અને
ઇમામની દરેક જમાનામાં અમલ કરવાનું ફરમાન છે,
અને જો ઇમામ એટલે દીનનો રાહતુમા જો ગયેબ થઇ

જાય તો આપણે દીનના રસ્તાથી ગુમરાહ થઇ જાઇએ,
 તેથી પણ ઇમામ દુનીયામાં હાજર હોવાની જરૂર છે.
 વળી દરેક જમાનામાં મહાન ફરફાર થયા કરે છે, તેથી
 તેવા બદલાતા સંલેગોમાં મોમને કેમ વરતવું તે બતા-
 વવાને ઇમામની જરૂર છે. હાં ઇમામ હુસેન પર જોડે
 બહુ સીતમ ગુજર્યો હતો, તોપણ એવણુ સાહેબ ગયબ
 થયા હતા નહીં તે એવણે એમ પણ ન કહ્યું હતું કે
 હું ગએબ થઇ જાઉં છું. જો ઇમામ ગએબ થઇ શકે
 તો હાં ઇમામ હુસેન આટલું દુઃખ સહન કરતેજ
 નહીં, અને ગએબ થઇ જતે, પણ એવણુ સાહેબ
 ગએબ નહીં થયા તે પણ ઇમામથી ગએબ નહીં થવાય
 એટલે હાજર હોવા જોઇએ એનો એ પુરાવો છે, એવટે
 જો ઇમામની નીખાલસ મનથી શોધ કરવામાં આવે
 તો ઇમામ મળશે.

હસનઅલી.

પ્રકરણ ૫ મું.

શ્રી ઈમામી મુબીન.

“રાહેનગત” ના અધીપતીને જવાબ.

પવીત્ર કુરાને શરીફનું ઉપજી વાક્ય લક્ષમાં રાખી ઇસલામીને આગળ વધવાનો કે બોલવાનો હક છે અને બોલવામાં ઉપજા હેડીંગનો મુદ્દો સચવાનો ન હોય તો ચુપ રહેવું એ વધારે સારું છે,

ખુલાસો.

પ્રજા મીત્ર પેપરમાં ‘ઇસ્લામશરી’ ના તખલ્લુસથી જે લેખ આવેલ હતો તેનો રીતસરનો સાદો જવાબ તા. ૧૦-૨-૧૯ ના પ્રજા મીત્રમાં મી. હસનઅલીના નામથી આવેલ લેખી સંતોષ ન માનતાં હાજી મુહામ-અલી ઇસમાઇલે ફરીથી એ લેખ પોતાના ચોપાનીયા રાહેનગત જમાદીઉલ આખર હી. ૧૩૩૭ ના અંકમાં પોતાના ખુલ્લા નામથી એકરાર કરે છે કે તે ઇસ્લામશરીના તખલ્લુસનો આવેલો લેખ અમારા તરફથી મોકલવામાં આવ્યો હતો, બારે મી. ‘હસનઅલી’ તરફથી પાછો જવાબ એજ પ્રજા મીત્ર પેપરમાં આવ્યો.

તેના હુપામણા કરવામાં આવ્યા છે, એ એક આલીમ માટે ઇચ્છવા જેમ નથી. એટલા મંગળાયરણ પછી જણાવીશકે ખીરાદર હાજી ગુલામઅલી માટે અમેને માન છે, પણ તેવજુના વીચારોને મમતા થઇ શકતા નથી, સમજકે મજકર લખાણુ ઇસલામી સંગીનતા વગરનો ભુલો છે.

પહેલાં ખીરાદર ગુલામઅલી જે હમામને જોવાની ખાહેશ રાખે છે તો તેનો જવાબ કહીશું કે હમામને દેખાડવો એ કામ દાઇનો છે. તો હાલમાં કોઇ જાણીતા દાઇને શરણે જાય.

(૧) હમામની સીદ્દાતો માટે બાઇબંધ લખનાં કહે છે કે તે એકે “મુડદાને જીવવું કરવું” તેના જવાબમાં તવારીખો તપાસતાં સમજાય છે કે હ૦ હસા (અ૦) તથા ખુઝરોગ હ૦ શમ્સ તખરેજે મુડદાને જીવતા કરેલ. એ હીસાખે મીત્ર હશનાઅશરીના એ બે સાહેબો હમામ ગણાયા જેને તમામ હશનાઅશરીઓ કબુલ કરે નહી, ત્યારે ખીજી તરફ હ૦ હમામ દુરોન (અ.) તથા (હ૦) જેનુલ આબદીન (અ.) તથા (હ૦) મોહમદ બાકેર (અ.) તથા (હ૦) ખદરે શાદેક (અ.) વીગેરે હમામોએ તવારીખો તપાસતાં મુડદાને જીવતા કરેલ નથી તો તે બાઇબંધ હશનાઅશરીના અઠીદા પ્રમાણે હમામ ગણાય નહી જેઓને ઇસલામીઓ હીલોજનથી હમામ તરીકે

સ્વીકારે છે. તેથી સીદ્ધ થાય છે કે એ સીદ્ધતથી હમામને ઓળખવા નીકળવું તે જુલ્લ થાપ ખવરાવનાર છે.

(૨) આગળ લખતાં બાઇબલ હમામની તારીફ કરતાં લખે છે કે “પોતે ભુખ્યા રહી ગરીબોને જમાડતો હોય, પોતે સંકટ વેડી ગરીબોને મારો માર કરતો હોય, નાચ, ગાયન, વાજ વીગેરેથી છોટા રહેતો હોય” તેના જવાબમાં એક દરવેશ એથી વધારે સીદ્ધનો ધરાવી શકે છે. તેમજ જીવનકાળમાં થઈ ગયેલ “હાતમ ખીન તાઇ” એ પોતાની જાંઘળી પરમારથ અને સમ્પ્રદાયમાં પુરી કરી ત્યારે વર્તમાનકાળમાં મહાત્મા ગાંધીની જાંઘળી પણ મનુશ્યોના બધા માટેની સમગ્રય છે, કેમકે પોતા પાસે સંપત્તી હોવા છતાં એક સાધુપણમાં રહીને જન સમાજના બધામાં પોતાનો વખત ગાળે છે. તે વીગતો જોતાં બાઇબલ હક્કનાઅશરીના જીયારો મુજબ ઉપલા જણાવેલા બે ગ્રહસ્થો તેવણના શું ઠરી શકે ? એ પ્રશ્ન છે ? તેનો જવાબ ઇલમ ધરાવનારી આલમ આપશે પણ અમે ફક્ત એટલુંજ કહીશું કે એ સીદ્ધનો હમામને ઓળખવાની પુરણતા નથી કેમકે અગર એ સીદ્ધનો વાસ્તવીક છે તો પછી હા. હમામ હુસેન (અ.) થી વીરુધ્ધ કાફિરો શા માટે થયા ? કે જેને પરીણામે હંસલામીયો વચ્ચે મહા યુધ્ધ થતા હમામને શમશીર ઝેંચવી પડી, તે જોતાં સમગ્રય છે કે વાસ ભારતી

માઠીમાંથી બનેલ ઇનશાનમાં એ શક્તી નથી કે ઇમામને ઇમામના કાર્યોથી કલ્પી શકે, તેથી જરૂરનો છે કે મહુર્રયે ઇમામ માટે પરવરદીગાર તરફથી પડી ગયેલી પૃથા પર લક્ષ આપીને ઓળખવાની ઉત્કંઠા રાખવી.

(૩) આગળ લખતાં બાઇબંધ ઠહે છે કે ‘હું’ પોતે તથા મારી લાગવગના એક નહી પણ હજારો જણને લખને એવા ઇમામની તાબેદારી બદલે ગુલામી કરવા અને તેમના ફરમાન મુજબ અમલ કરવા તક્યાર છું.’ એ પ્રશ્નોથી સીધ થાય છે કે ખીરાદર હાજી ગુલામઅલીને અંધ શ્રદ્ધા નથી એ ઇસ્છવાર્જંગ હોવાથી અવશ્ય તેવણ માટે ઇમામને ભેટવા માટેનો મારગ ઉઘાડો થશે કારણકે એ બાઇબંધને ગાયબ પરની સંપુરણ માન્યતા નથી એમ એવણના લખાણથી બિન્નાડું પડે છે ને એ હસલામની રૂએ વાજબી અને સત્ય છે.

(૪) આગળ ચાલતાં નીચેનો ફકરો વાંચી અમોને હસવું આનંદુ ક લોકો જ્ઞાતાના મન સાથે કેવી મોતો-પોલી લઇ બેઠા છે કે “અમારી માન્યતા મુજબ ઇમામ ગયબ છે તે કપુલ રાખી હશનાઅશરી બની જાય” ત્યારે કુરાને શરીફમાં પરવરદીગારનું ફરમાન નીચે મુજબ છે—

આયત.

ખરેખર જેઓ ઇમાન લાવ્યા છે અંતં યહુદી અને

નશારા અને સાંઘેઈન છે, જે ખુદા અને હોદલા દીવસને માને અને સારા કૃત્ય કરે તો તેમને માટે તેઓના બદલો તેઓના પરવરદીગાર પાસે છે અને તેઓના પર કંઈ ખાસ્તી નથી અને દુઃખી થતો નહીં.

(સુરે બકર આ. ૧૨.)

એ પવીત્ર કલામોથી સ્પર્શ સમજી શકાય છે કે મીઠા હાથ ગુલામચલીની મોનોપોલી ખોટી અને એકલ-પેટી છે જેથી કદીપણ ફળીભૂત થશે નહીં માટે બહે તર એ છે કે આખી મખલુકાત માટે સારા વીચાર રાખીને સાર અહણુ કરો તોજી સાચા “ઇમામે મુખ્તીન” ને મેળવી શકશો.

(૫) “અલ્હાદી” નામની ખુદ બાંચવા બાઇબંધ બલામણુ કરે છે તો મજૂર કીતાબ કાંઈ “ઇલ્હામી” નથી કે જેના પર અમો ચાલવા બંધાએલ હોઇએ, તેથી “અલ્હાદી” વાંચતો એ કાંઈ જવાબમાં દલીલ નથી પણ હંસલામી શનદ એ “ઇલ્હામી” કીતાબ પવીત્ર કુરાને શરીફ છે તેમથી જો હવાલો આપીને ઇમામની ગાયબતા સંધ્ધ કરતે તો તમારી મહેનત સફળ થવા વીના રહેતે નહીં, પણ કરો શું કે જે બાબત ખરી નથી તેની દલીલ લાવો ક્યાંથી ? ખેર, ખુદા સારું કરશે.

(૬) બાઇબંધ ઇશનાઅશરી આગળ લખતાં જણાવે

છે કે “હ૦ અલી (અ) એક રત્ના સાથે કુસ્તી કરી તે તદ્દન બનાવટી વાત છે” તેના જવાબમાં લખતાં કહીશું કે એ એક ખુટ્ટીની ખીના છે જે ઇસલામી તવારીખોમાં જગે જગે નજરે પડે છે, તે વીરુદ્ધ તમે એકલા જુદું કહેશો તો તેથી તવારીખો જુસાઈ જાય તેમ નથી અને તવારીખો ન જુસાય તો પછી તમારું લખવું ખરું છે એમ કોઈ માને તે બતવાજોમ નથી માટે બહેતર છે કે તવારીખો વીરુદ્ધ ચુપકીદી અખત્યાર કરો.

(૭) હવે અબાલ રહ્યો “અઘયત”નો તે વીશે બાઇબંધ લખે છે કે “સ્ત્રીઓની અઘયત માટે હુકમ કર્યો તેથી પાણીના પ્યાલામાં હ૦ અલીએ હાથ બોળા તે પ્યાલો સ્ત્રીઓમાં ફેંકલી આપ્યો” ત્યારે પવિત્ર કુરાને શરીફમાં પરવરદીગાર ફરમાવે છે કે—

આયત.

ખરેખર જેઓ તારી સાથે “અઘયત” કરે છે તેઓ માત્ર ખુદા સાથે અઘયત કરે છે. ખુદાનો હાથ તેઓના હાથ ઉપર છે.

(સુરતુલ ફતહ આ. ૧૦.)

બીજા પવિત્ર કલામો “અઘયત” નો સબંધ હાથ સાથે રાખે છે બારે ખુદા જણે બાઇબંધ હાથ મુલામ-અલી ઠેાની પયરવી કરનારા ચંદ બેદા છે જે ખુદાના

ફરમાન પર લક્ષ ન આપનાં સાધારણ પુસ્તકોના મુરીદ બની બેઠા છે.

હેવટે હું નમ્રતા પુરવક દાવલ કરવાળાઓને અપીલ કરતાં કહીશ કે આ ગુચ્છણુ બરેલી બીના જે ઇસલામીઓમાં ઉભી થઈ છે તેને સાફ કરવા માટે ઉતાવળે “હમામ”ની ઓળખ બાહર લાવો. કારણકે તમે દાવલ કરો છો ત્યારે જરૂરનું છે કે જેના તરફ જમે દાવલ કરો છો તેના સાથે જરૂર તમારી પહેછાન હોવી જોઈએ અને તે વાગતે તમારી ફરજ અદા કરવામાં પછાત પડો લે તમારી નબળાઈ બતાવવા જેવું હરે છે માટે આ બદના નેક સલામ કબુલ કરીને ગરીબ મોમીનોની હાઝ દીન પર ધરી તતકાળ હમામના હિદાયતી મુશ્વરક કરાવો.

“અલી બાન.”

પ્રકરણ ૬ હું.

મીં અલી જનને જવાબ.

(મીં હાજી ગુલામઅલી હાજી ઈસમાઇલની
ચુપકીદી.)

રાહે નજાત કી. ૨૭ હીરસો ૧૦ મો.

મહેરબાન ખીરાદર અલી જન સાહેબ. નેક દોઆના
લોહફા બાદ અરજ કે આ રાહેનજાત માસીક ખુદાના
ફઝલો કરમથી અને અહમેયએતે અતહાર અલબહેમુસ્સ-
લામના સદકાથી ૨૭ વરસથી અમો પ્રગટ કરીએ છીએ
અને અમોને ચકીને કામીલ છે, અને હજહામી પાક
પાકીઝા કીતાબ જે કુરઆને શરીફ છે તેથી સંપુરણ
સાબીત છે કે ઇશનાઅશરી (બાર ઇમામને માનવાનો)
ઇસલામી મઝહબ હક છે, તેથીજ ખુદાની તાઅરીફ, તેની
માઅરેફત, તેના રસુલ તથા ઇમામોની પીછાન, ફઝાએલ,
મોઅજેઝા, ખલ્લેદીન તથા નમાઝ, રોઝા, હજ, ઝકાત,
ખુમ્સ, સદકો, ખયરાત, પરહો, મુલાહેઝો, તહારત વીઝેરે
બાબો એજ પાક કીતાબ તથા સહીહ હદીસોથી તથા

હમદા હસીલો દાખલાથી આ માસીક તથા જુની જુદી કીતાબોમાં પ્રગટ કરીએ છીએ અને વાચી વીચારીને જેમને યકીન થાય છે તેઓ આ પાઠ પાડીઝા મઝહબ સ્વીકારે છે, અને અમલ કરનારા અમલ કરે છે.

અને જ્યારે હશનાઅશરી મઝહબ ઉપર ન જાણતા અને ખરાબ હમલા થાય ત્યારે અમે સબ્યતાથી તેનો જવાબ આપીએ છીએ. મુંબઈમાં પ્રગટ થતા પ્રજામીત્ર અને પારસી રોજના પેપરમાં થોડા મહીના થયા વેહરા અર્યાના મથાળા નીચેની ખીનામાં એ શબ્દો પશુ હતા કે હમામને ગાયબ કહે તેઓ હમામની જ્ઞાનને કલંક લગાડે છે, તો અમારા મઝહબ ઉપર એવો હમલો થવાથી અમેએ તેજ પેપરમાં તથા અમારા માસીકમાં જવાબ સબ્યતાથી આપેલ, અને તે અમારા જવાબ સામે મીં હસનઅલીના નામે પ્રજા મીત્રમાં લખાણુ પ્રગટ થયું, પણ તેનો જવાબ આપવાની ઠાઠ જરૂરત ન હોવાથી અમેએ ચુપકાદી હાખતીયાર કરી.

હાલમાં આપે મુંબઈમાં પ્રગટ થતા “હસમાહલી અતપંથ પ્રકાશ” પુ ૩ અક ૬ હામાં એ અમારા જવાબનો જવાબ લખાણુથી છપાંવે છે, જોકે તે બહોળ સબ્યતા અને વીવેકથી લખેલ છે, પણ તેમાં જે હસીલો આપે પેશ કરી છે કે મુરદાન જનતું કરવાથી કે પોતા ઉપર સંકટ ઉપાડવાથી જે હમામલ સાખીલ થતી હોય

તો શ્રમ્મ તખરેજો મુડદાને જીવતું કરેલ છે, અને મહાત્મા ગાંધી ભારે સંકટ ઉપાડે છે તેમને શું કેહવા ? અને હં છમામે હુમયન અં વીગેરે છમામોએ મુરદાને જીવતું કરેલ નથી તો તેમને છમામ કેમ જાણવા ? વીગેરે બાબતોનો જવાબ ખુલ્લો છે, કે શ્રમ્મ તખરેજો મુરદાને જીવતું કરેલ હોય તે શરા મુજબ સાબીત નથી, અને છમામે હુમયન અં વીગેરે છમામોએ મુરદાને જીવતા કરેલ છે, છતાં તમે તેનો ઇનકાર કરો છો, અને બારમા છમામ ગાયબ છે તેની સાબેતી આપ કુરઆને શરીફથી માંગો છો, તો અમેએ તેની સાબેતી લંબાણુ અને ખુલાસાથી “અલ્હાદી” નામની સાડા ચારસો પેજની કીતાબમાં દરજ કરેલ છે, પણ આપે એ કીતાબ વીશે એજ લંબાણુમાં છપાવ્યું છે કે ‘અલ્હાદી નામની બુક વાંચવા ભાઈજાંજ બક્ષામણુ કરે છે, તો મજકુર કીતાબ કાઢ જવાબમાં “હલ્હામી” નથી કે જેના ઉપર અમે ચાલવા બંધાએલ હોઈએ, તેથી ‘અલ્હાદી’ વાંચ વી એ કાંઈ જવાબમાં દલીલ નથી, પણ હસલામી સનદ એ ‘હલ્હામી’ કીતાબ પવીત્ર કુરાને શરીફ છે તેમાંથી જે હવાલો આપીને છમામની ગાયબતા સીધ્ધ કરતે તો તમારી મહેનત સફળ થવા વીના રહેતે નહીં.’

તો આ વીશે જાણવું કે જ્યારે આપ છમામ ગાયબ હોવાની સાબેતી ઈલ્હામી પાક કીતાબના હવા-

સાથી લખવા ફરમાસ કરો છો, અને એ પાક કીતાબમાં
 હોય તો તે મુજબ ચાલવા બંધાએલા પૌતાને જાહેર
 કરો છો, તો અમોએ એજ ઇલ્લામી પાક કીતાબ કુર-
 આને શરીફ તથા મોઅતબર તવારીખોથીજ અલ્લાહીમાં
 મજકુર બાબત સાબીત કરી આપેલ છે, માટે આપની
 મરજી હોય તો એ કીતાબ વાંચીને વાકીફ થાઓ,
 અગર હક લાગે તો કબુલ કરો, અગર ધ્યાનમાં ન
 આવે તો કાંઈ નહીં, બાકી અરસપરસ લખાણો કરીને
 વાદવીવાદના અખાડામાં ઉતરવા અમો ચાહતા નથી કેમકે
 એ બાબત જાહેર અને સરવેના અનુભવની છે કે જેમ
 જેમ વાદવીવાદ લંબાય તેમ તેમ અરસપરમ એક
 ખીજની લાગણી દુઃખાવાના લખાણ પ્રગટ થાય છે,
 વળી કુંસાતુસી ઉપર આવીને સબ્યતાને છાપરે મુકાય
 છે, અને પરીણામ ધણે ભાગે સાફ આવતું નથી.
 છેવટે આપે લખાણમાં જે સબ્યતા વાપરી છે, અને
 અમારા પ્રત્યે જે માન ધરાવાનું લખ્યું તે માટે આભાર
 અને એહસાન માનીને આ સાદો અને ટુંક જવાબ
 ખતમ કરીએ છીએ વસ્સલામ.

પ્રકરણ ૭ મું.

મીં અલીજન અને હાજી ગુલામઅલી
હાજી ઇસમાઇલના લખાણોમાંથી
સત્ય શોધ.

આપણે પ્રકરણ ૫ માં જોયું ગયા કે મી. અલીજને
ફી ઇમામી મુખીનના લેખમાં મી. હાજી ગુલામઅલી
હાજી ઇસમાઇલ પાસે ઇમામ ગાયબ હોવાની માન્ય-
તાની સાબીતી પાક કરાને શરીફથી સીધી કરી આપવા
માંગણી કરેલ છે પણ તેના જવાબમાં પ્રકરણ ૬ હામાં
મીં હાજી ગુલામઅલી હાજી ઇસમાઇલ નીચે મુજબ
જણાવે છે —

“તો આ વીશે જણવું કે આપ ઇમામ ગયબ
હોવાની સાબેતી ઇલ્હામી પાક કીતાબના હવાલાથી
લખવા ફરમાશ કરો છો અને એ પાક કીતાબમાં હોય
તો તે મુજબ ચાલવા બંધાયેલા પોલાને જાહેર કરો છો,
તો અમેએ એજ ઇલ્હામી પાક કીતાબ કરાને શરીફ
તથા મોઅતખર તવારીખોથીજ અલ્હાદીમાં મજકુર
બાબત સાબીત કરી આપેલ છે, માટે આપની મરજી

હોય તો એ કીતાબ વાંચીને વાકેફ થાઓ, અગર હક લાગે તો કપ્પલ કરો, અગર ધ્યાનમાં ન આવે તો કાંઈ નહીં, બાકી અરસપરસ લખાણો કરીને વાદવીવાદના અખાડામાં ઉતરવા અમો ચાહતા નથી, કેમકે એ બાબ ત જાહેર અને સરવેની અનુભવની છે કે, જેમ જેમ વાદવીવાદ લંબાય તેમ તેમ અરસપરસ એક બીજાની લાગણી દુઃખાવાના લખાણ પ્રગટ થાય છે. વળી હુસા-તુસી ઉપર આવીને સહ્યતાને છાપરે મુકાય છે અને પરીણામ ધણે ભાગે સારું આવતું નથી. છેવટે આપે લખાણમાં જે સહ્યતા વાપરી છે અને અમારા પ્રત્યે જે માન ધરાવાતું લખ્યું છે તે માટે આભાર અને એહસાન માનીને આ સાદો અને હુંક જવાબ ખતમ કરીએ છીએ વરસલામ.”

ઉપરના જવાબથી નીઃપક્ષપાત વાંચક તોલ કરશે કે મી० અલીજાને પ્રકરણ પ માં જણાવ્યા મુજબ ખુલ્લા શબ્દોમાં માંગણી કરી છે કે—

“અલ્લાહી નામની ખુક વાંચવા બાઈબંધ બલામણ કરે છે તો મજકુર કીતાબ કાંઈ જવાબમાં ‘ઇલ્લામી’ નથી, કે જેના ઉપર અમો ચાલવા બંધાએલા હોઈએ, તેથી અલ્લાહી વાંચવી એ જવાબમાં દલીલ નથી, પણ હસલામી સનદ એ ‘ઇલ્લામી’ કીતાબ પવીત્ર કુરાને શરીફ છે, તેમાંથી જે હવાલો આપીને ઇમામની

ગયખતા સીધું કરતે તો તમારી મહેનત સફળ થયા વીના રહેતે નહીં.”

ઉપર મુજબ ખુલ્લી માંગણી કરવા છતાં મીં હાજી ગુલામઅલી હાજી ઇસમાઇલ અટ્ટહાદી વાંચવા ફરી ફરી ભલામણ કરે છે અને તેથી એમ સાબીત થાય છે કે પાઠ કુરઆને શરીફમા તેવી સાબીતીની બાબતો ન હોવી જોઈએ કે જે જવાબમાં રજુ કરે.

જો એમ ન હોય તો, થાડીશંક સાબીતી તો જવાબમાં રહીયા દાખલ આપવી જોઈએ. એક આલીમ તરીકે અથવા એક ગ્રંથોર લેખક તરીકે મીં હાજી ગુલામઅલી હાજી ઇસમાઇલની ફરજ છે કે, સવાલ પુછનારને સંતોશકારક જવાબ આપવો અને તેવા બે તાસુબ જણાસુને જવાબ આપવામાં કોઇપણ જાતની એબ હોય એમ અમે માની શકતા નથી, અને તેથી સાબીત થાય છે કે, કુવામાં હોય તોજ હુવાડામાં આવે, એટલે તેવી સાબીતી જો હોય તોજ રજુ થઇ શકે ! છતાં નવું નવું જણવાની અને તોલ કરવાની અમારી કુદરતી પ્રકૃતીને તે જજમેન્ટ અધુરું લાગ્યું અને તેથી અટ્ટહાદી કીતાબ મંગાવી અમેને ચીપી ચીપી વાંચવી પડી કે, જેના ઉપર મીં હાજી ગુલામઅલી હાજી ઇસમાઇલ ફખર ધરાવે છે કે તંમાંથી તંવો કાંઈ મુદ્દો

મને ! ! આખી બ્રુક વાંચતા થોડીએક લેમણે ઠોઠી બેસાડેલ ખાખતો તેમાંથી મલી આવી છે.

મુળ વાત પાક કુરાને શરીરકથી સાખીતી શોધ વાની હોવાથી હદીસો અને રાવીયોની બનાવટો કે અન્ય કાલજી કીતાબોના પુરાવા તરફ સહેજ પછી લક્ષ આપવાની જરૂર જણાઈ નથી, કારણુજે દરેક ધરમમાં તેથી બધી વધારે સાખીતીઓવાળા મનુષ્યના હાથે લખાયેલ મન ધડીત પુરાવાથી પોતાના ધરમને સાબેત કરવાવાળા પુસ્તકો મળી આવે છે અને તેથી તેવી બીન ઇલ્લામી કીતાબો ઉપર આધાર રાખનાર વરગ રોશની વીનાની બતીના ખાલી ખોખા સાથે અજ્ઞાનતાના અંધ કારમાં ગોથા ખાય છે. હાંસલામીઓનો દરેકે દરેક પ્રીરકો એવી બીન ઇલ્લામી કીતાબો કે મનુશ્ય ધડીત અન્ય પુરાવા અને સાખીતી ધરાવે છે કે જે વીના કોઈપણ પ્રીરકો ટકી શકે નહીં અને તેથી તેવી બીન જરૂરી બાબતો તરફ લક્ષ આપવાની સહેજ પછી જરૂર જણાતી નથી.

હાંસલ કલામ ! નીચેની કુરાને શરીરકની આયતોને પોતાની સાખીતી તરીકે મીઠા હાથ ગુલામ-અલી હાથ હસિમાઈલિ 'અલ્હાદી' કીતાબમાં ગજુ કરે છે, જે વાંચી મનન કરી તલ્લાસ કરતાં નીચે મુજબ સાર અમોને મલ્યો છે, જે વાંચક વરગ સમક્ષ

રજી કરીએ છીએ જેથી નીપક્ષપાત વાંચક હક અને ખાતીલ સમજી શકશે.

અટલાદી કીતાબમાંથી ઉતારો.

“અને સુરએ માએદાની ૧૩ મી આયતમાં ફરમાવે છે, વખઅસ્ના મિન હો મુસનય અશર નકીબા, એટલે અમેએ ખતી ઇસરાઇલમાં ખાર નોકબા સરદાર મુકરર કર્યા અને ખીજી જગેએ ફરમાવ્યું છે, વકત અનાહો મુસનતય અશરત અસ્ખાતન ઓમમા, એટલે અમેએ તેઓમાંથી ખાર અસખાત (પૌત્ર) થી સમુહ મુકરર કર્યા તેમજ તેણે ફરમાવ્યું છે, વસ્સમાએ ઝાતિલ ઓરજે, એટલે આસમાનમાં ખાર મુરજ (મૃદ) છે.

ખુદાએતઅલાએ સુરએ તવખાતી ૩૬ મી આયતમાં ફરમાવ્યું છે કે “ઈન્ન ઈદ્ તશ્શોહુરે ઇન્દલ્લા ઇસ્નાઅશર શહરા, ફી કિતાબિહલાહે, યવમ ખલકસ્સમાવાતે વદઅઝ્, મિનહા અર્ખઅતુમ હોરોમ, ઝાલેકદીનુલ કય્થીમ.” એટલે અલ્લાહે મહીના ખાર મુકરર કર્યા છે અને તે અલ્લાહની કીતાબ એટલે લખહે મહફુઝમાં આસમાન-જમીન પવદા કરી ત્યારથીજ દરજ કરેલ છે, અને એ ખારમાં ચાર હુરમતવાળા છે.

જાહેરી શખ્દી અરથ તો એ મુજબ છે, પણ

તેની તાવીલ તદ્દસીરે ખુર્દાન વીં માં એમ છે કે એ શેહર (મહીના)થી મુરાદ હમામ છે, કે ખુદા ફરમાવે છે કે આસમાન-જમીન પચદા કર્યા ત્યારથીજ લવહે મહપ્રજમાં લખાએલ છે કે હમામ બાર છે અને તેમા ચાર હુરમતવાળા છે અને એજ બારથીજ 'દીન' કાયમ છે. ચાર હુરમતવાળા છે તેથી મતલબ કે ખુદાએ પંજે તને પાક માટે પાંચ નામ પોતેજ મુકરર કરેલ છે, તેમાથી ચાર નામ પોતાના એ નામમાંથી કાઢ્યા કે જે ગુણ દરશક છે, એટલે ખાસ નહી, પણ સીદત (ગુણ) છે.”

(અદહાદી પા ૪૭-૪૮-૪૯.)

અમારો ખુલાસો.

બાર હમામની સાબીતી માટે અદહાદી કીતાબ કે જે ૪૧૪ પાનાની છે, તેમાં ફક્ત બીપરની લીટી-એજ કતાએ આપેલી છે અને તે પણ મારી તોડીને અરથના અનરથ કરી ધુસાડી છે, છતાં ઇનસાફ હાખલ આપણે તેનું મનન અને શોધ કરવી ઘટે છે.

મીં હાજી ગુલામઅલી હાજી ઇસમાઈલ અદહાદી કીતાબમાં સુરે મઆહાની ૧૩ મી આયત જણાવે છે પણ તે તેં સુરાની ૧૩ મી નહી પણ ૧૨ મી આયત છે એ ધ્યાન ખેંચવાની રજા લેતાં ૧૨ મી આયતના ફકરાનો સદાબરો બીતારો ત્રાંદેસર મીં

ધસ્કાનીએ કરેલા કુરાને શરીફના તરજુમામાંથી નીચે
આપીએ છીએ,

મીં ધસ્કાનીના કુરાને શરીફના
તરજુમામાંથી.

“અને ખરેખર ખુદાએ અસરાઇલના દીકરાઓ
પાસંથી કરાર લીધો અને અમે તેઓમાંથી બાર સરદારો
બનાવ્યા અને ખુદાએ કહ્યું કે ખરેખર હું તમારી સાથે
હું. જે તમે નમાઝ પઢો અને ઝકાત આપો અને
મારા પેગમ્બરો બપર હમાન લાવો અને તેમને માન
આપો. અને ખુદાને નીખાલસપણે બીરો તે હું તમારા
અપરાધ માફ કરીશ અને તમને બેહેસ્તની બાડીઓમાં
હાખલ કરીશ, જેની નીચે નદીઓ વહે છે, પણ આ
પછી તમારામાં જે કોઇ કાફર થાય તેણે ખરેખર સીધો
રસ્તો ખોલે છે.”

(કુરાને શરીફ સૂરે માઅદા આ. ૧૨.)

બાર સરદારો માટે પ્રોફેસર મીં ધસ્કાનીનું
દીપણ.

એસરાઇલના વંશજોએ મેસૂ દેશ છૂટ્યા પછી
ખુદાએ તેમને શામ કે જેમાં તે વખત અમાલેદા જાતના
રાક્ષસો વસતા હતા તે આપવાનું વચન આપીને ત્યાં
જવાનો હોકમ કર્યો. એમ કહેવામાં આવ્યું છે કે તે

રાક્ષસો ૮૦૦ થી ૩૩૦૦ વાર ઉંચા હતા. તેઓની વાડી
 ઝોમાં ઝેવી મોડી દ્રાક્ષો હતી કે તેનો એક જુમળો
 પાંચ માણસોથી ઉચકાય અને દાડેમના અરધા છોતરા
 માં પાંચ માણસો સમાઈ શકે, તેથી ૬૦ મુસાએ
 ખુદાના ફરમાનથી ચઢાઈ કરવા માટે જની એસરાઇલની
 બાર કોમમાંથી બાર સરદારો નીમ્યા. જ્યારે તેઓ તે
 દેશની સરહદ પર આવ્યા ત્યારે ૬૦ મુસાએ પેલા બાર
 સરદારોને તે દેશની હાલત વીશે ખબર કાઢવા મોકલ્યા,
 પણ તેઓને રસ્તામાં ઉજ-એન-ઉતુક મળ્યો, જે
 ૩૩૦૦ વાર ઉંચો હતો, તેણે તેમને પોતાની અંગરખા
 ની ચાળમાં લઈ લીધા પછી તે પોતાની મા પાસે તેમને
 લઈ ગયો અને પગ તળે છુંદીને તેમને મારી નાખવાની
 તેણે તેણીની પાસે રજા માંગી, પણ માએ તેઓને છોડી
 મૂક્યા એમ ધારીને કે તેઓ આ ખબર તેમના લશ્કરને
 આપશે અને તેથી તેઓ નાશી જશે. આ સરદારો પાછા
 આવ્યા પણ પોતાના ટોળાઓ નાહીંમત થઈ જશે એમ
 ધારીને તેઓએ આ વાત તેમને જાહેર નહી કરવાનો
 ઠરાવ કર્યો તેમ છતાં તેઓએ ૬૦ મુસા અને હાફનને
 બધી વાત કહી, છાવણીમાં પહોંચ્યા પછી દશ જણાયે
 જાહેર રીતે પોતે જે જોયું હતું તે કહ્યું અને બે
 જણા મુપ રહ્યા. આથી એસરાઇલના છોકરાઓ ગભ-
 રાયા અને ઝોલ્યા કે આવા માણસોની સામે આપણે

કેમ લડી શકીએ ? આ ફકરાનો સંબંધ આની સાથે છે.

*

*

*

સુરતુત તઉઆ આયત ૩૬ મી.

“ખરેખર મહીનાની સંખ્યા ખુદા પાસે તેની લખેલી કીતાબમાં તે દીવસથીજ આર છે કે જે દીવસે તેણે આકાશો અને પૃથ્વી પેદા કરી છે. તેમાંના ચાર હરામ છે. આ સત્ય ધરમ છે માટે તે મહીનામાં તમે પેતાની ઉપર ઝેલમ કરો નહીં અને તમે સબળા મોશરેફા સામે લડો જેવી રીતે કે તેઓ સબળા તમારી સામે લડે છે અને જાણો કે ખરેખર ખુદા પરહીઝગારો સાથે છે.”

(ફુરાને શરીફ સુરતુત તઉઆ આ. ૩૬,)

ચાર હરોમ માસ ઉપર પ્રોફેસર મી૦

ઇસ્ફહાનીનું ટીપણ.

“આ ઠેકાણે ખુદા મુસલમાની કાયદા જેવા કે રૂઝા રાખવા, હજ કરવી, ઝકાત આપવી વીગેરેનો વખત જાળવવાનું ચંદ્રના દેખાવની ગણતરી ઉપર મુકરર કરે છે, પણ અરબ લોકોની પેઠે સુરયની ગતીની ગણતરી ઉપર નહીં, કે જેઓ મહુદી અને ખીરની પાસે થી પોતાના ચંદ્ર વરસને સુરય વરસમાં ઉત્તારી દેવા માટે ત્રીજે ત્રીજે વરસે એક અઘીઝ માસ નાખવાનું

શીખ્યા હતા અને તેથી હજ અને રાજાના વખતમાં ફેરફાર થતો હતો.”

ઉપરની આયતો ઉપરથી નીકળતો સાર.

હવે કીતાબ અલ્હાદીના કર્તાની લીધેલ કુરાને શરીફની મજકુર સાબીતીઓ ઉપરથી શું સાર નીકળે છે તે તપાસીએ—

૧. સુરએ માઅદા આયત ૧૨ નો અરથ જેવાં તથા દીપણુ તપાસતાં આપણને સાફ જણાય છે કે બાર ઇમામ હોવાનું તેમાંથી કોઇપણ સીતે સાબીત થઇ શકતું નથી. ઇમામનો સવાલજ તે જગોએ નથી, હશરાઇલ લોકોની વાતમાં બાર ઇમામની વાતનો મુદ્દો કેમ સમાય ? અને તેથી તે કોઇપણ શખ્સની અકલમાં બડ બેસે તેમ નથી અને તેથી ખરા પુરાવાની ગેરહાજરીમાં આવા ફેક્ટ ફાંફાં મારી બાર શખ્સ ઉપરથી પોતાના મુદ્દા માટે સાબીતી લાવી બોળાઓને અને અજ્ઞાનોને ભરમાવાનો આ રસ્તો અલ્હાદી કીતાબના કરતા જેવા આલીમને ખીલકુલ લાયક ન ગણાય ! !

૨. તેજ મુજબ આગળ આવેલ આયતોના કુંક કુકડાને બાર શખ્સ ઉપરથી પોતાના મુદ્દા માટે ઠોકી બેસાડેલ છે. બાર પુરજ કે બાર અરબાત ઉપરથી

હમામની ખારની ગણતરી કરવી તે અદહાદી કીતાબના કરતાની ખરા મુદા હોવાની નાજામજા બતાવે છે અને તેવા મન ધડીત મુદા કોઇપણ અકકલમંદ માણસના મગજમાં કદીપણ ઉતરી શકે તેમ નથી.

૩. સુરતુત તઉબા આયત ૩૬ માં તે અદહાદી કીતાબના કરતાએ મુદા મુડીની, ગેરહાજરીમાં અરથનો ઉદ્દેશ અરથ કરી પોતાનો કકો ખરા કરવાની વેલરથુમાં તદ્દન કાચુંજ કાપી નાખ્યું છે. મીં હાજી ગુલામઅલી તાલીફ અરથ તરીકે બાર માસને બાર હમામની ઉપમા આપી ચારને હુરમતવાળા બણાવે છે એટલે કે બાર હમામના નામોમાં ચાર નામો હુરમત વાળા છે. મીં હાજી ગુલામઅલી એક આલીમ તરીકે સંપુરણ રીતે ગણ્યતા હોવા નોંધએ કે તેઓ તેઓના મુદાઓનો પાથો તદ્દન રેતી ઉપર બાંધે છે, પણ જ્યાં ગાઠેજ ન હોય તો લાવેજ ક્યાંથી ? અને તેથીજ હુરોમનો અરથ જેમ પ્રાં મીં હસ્કાનીએ પ્રગટ કરેલ કુરાનની તફસીરમાં અરથમાં હુરામજ કરેલ છે, તેને મુદા સાર લેવા માટે તેમણે અરથ બદલી હુરમતવાળા ટોકી બેસાડેલ છે.

મજકુર આયતના પ્રાં મીં હસ્કાનીએ કરેલા અરથ પ્રમાણે હુરોમનો અરથ હુરામ લેતાં મીં હાજી

ગુલામઅલીના વીચાર મુજબ બાર માસને બાર ઇમામ લરીકે ગણીએ તો, તે ચાર ઇમામમાં કયા ચાર હુરામ ઇમામ છે, તે જતાવતા મીં હાજી ગુલામ અલી હાજી ઇસમાઈલ તકલીફ લઈ પોતે જે કાચું કાપી નાખ્યું છે, તેમાં કાંઈ સુધારો કરશે તો ઉપકાર થશે.

૪. મીં હાજી ગુલામઅલી હાજી ઇસમાઈલના કાબેલા અરથ મુજબ જે ઇમામની સંખ્યા બારની ગણીએ તે કદી સત્ય એટલા માટે નથી કે પાક કુરાને શરીફમાં હં શોયઅમ્મ નખી તથા હં સાલેહ નખી માટે ફરમાવેલ છે કે—

“ઇન્નહો માલમે ઇમામી મોખીન.”

એટલે—એ બંને ઇમામે મોખીન છે.

જેનો ઉતારો મીં હાજી ગુલામઅલી હાજી ઇસમાઈલે અલ્હાક્કી કીતાબમાં પાં ૨૭ માં લીધેલ છે, તેમજ હં ઇબ્રાહીમ માટે પણ પાક કુરાને શરીફમાં ફરમાવેલ છે કે—

“ઇન્ની મઅેલક લીન્નાસે ઇમામન.”

એટલે કે—“ખરેખર મેં તને લોકો માટે ઇમામ બનાવેલ છે.”

જેનો ઉતારો પણ અલ્હાદી બુકમાં તેના કરતાં પાના ૮ માં લીધેલ છે, તો હવે એ મુજબ લંબાણ

તપાસ કરતાં ઇમામની સંખ્યા વધતીજ જાય છે તો પછી તે વધતી જતી સંખ્યા ખોટી ગણવી કે મી. હાજી ગુલામઅલી હાજી ઇસમાઇલના કરેલા અરથ મુજબ ખારની મુકરર સંખ્યા દર્શાવતી આવતો ખોટી ગણવી?

દુકમાં બાર ઇમામ હોવાનું પાક કુરાને શરીફમાં કોઇ ઉકાણું લખેલું નથી એમ ઉપરની બાબનો તપાસતાં સાબીત થાય છે અને હજી પણ ઉપરની બાબનો સીવાય હોય તો તેઓ દરશાવે એમ અમે માંગણી કરીએ છીએ. કુરાને શરીફ જેવી ઇલ્હામી કીતાબમાંની આવતોના ખોટી રીતે અરથના અનરથ કરી કે મારી ઠોકી અરથ કરવા મીં હાજી ગુલામઅલી હાજી ઇસમાઇલ જેવા આલીમ માટે કેટલું નીચું જોવડાવનારું ગણી શકાય તેનો વાંચક વરગે તોલ કરવો.

ઇમામ ગયબ હોવાનો મીં હાજી ગુલામઅલી હાજી ઇસમાઇલનો મુદ્દો.

હવે ઇમામ ગયબ હોવાનો અલ્હાદી કીતાબના કરતા પાક કુરાને શરીફનો કથો મુદ્દો ધરાવે છે કે જે ઉપરથી મીં અલીઝનને અલ્હાદી કીતાબ વાંચવાનું જણાવે છે, તે તપાસતાં નીચેની આવત આખી પુકમાંથી મલી આવે છે.

અટલાદી કીતાબમાંથી.

“તે વીરો કુરાને શરીફમાં પહેલા સીપારાની પહેલી આયતમાં ખુદા ફરમાવે છે—

ખિસમિલ્લા હીર રહમાનીર રહીમ,
અલીફ, લામ, મીમ, ઝાલીફલ કીતાબુ,
સારયબા ફીહી હુદન લિલ મુત્તકીન,
અલ્લઝીના, યુઅમીનુના ખિલમયબી.

એટલે—આએ કીતાબ છે કે જેમાં જરાપણ શક નથી અને તે એ પરહેઝગારોને હીદાયત કરનાર છે કે જેઓ ગયબ ઉપર હિમાન લાવે છે.

(અટલાદી પા. ૧૫૦.)

ઉપરની આયત માટે ત્રીં ઇસ્કહાનીએ
કરેલા ખુલાસો.

ઉપરની આયતમાં ગયબ ઉપર હિમાન લાવવાનો અરથ પુસ્તક કરતા હિમામના ગયબ હોવા માટે કરે છે, જ્યારે તેજ આયતનો તરજુમો ત્રીં મીં ઇસ્કહાની નીચે મુજબ ખુલાસાવાર કરે છે.

“ફુપાળુ (અને) હયાળુ ખુદાના નામથી શરૂ કરું. અ. લ. મ. (૧) આ તે કીતાબ (કોરઆન) છે કે જેમાં કંઈ શક નથી. તે પરહેઝગારોને રસ્તો દેખાડનાર

છે. (૨) કે જેઓ (ધરમની) અદ્રશ્ય* બાબતોમાં
ધમાન લાવે છે.

*ગયળ અદ્રશ્યના દીપણમાં મીઠું ધરફાની લખે છે કે,
ગયળનો અરથ અદ્રશ્ય થાય છે, જેમકે ખુદા,
ફરેસ્તાઓ, કયામતનો દીવસ, બહેસ્ત, દુઝખ વગેરે કે
જે જેવામાં આવતાં નથી. તેથી આ વાક્યનો અરથ
એ કે ખરા મોમનો તેઓજ છે કે જેઓ તેમાં ધમાન
લાવે છે.

અમારો ખુલાસો,

મીઠું ધરફાનીએ કરેલ દીપણના ખુલાસા ઉપ-
રથી સાફ જણાય છે કે ગયળ શબ્દ ધમામત માટે
વપરાયેલો નથી. કદાચ બડીલર મીઠું હાજી મુસામ-
અલી હાજી ઇસમાઇલના કહેવા મુજબ કબુલ
કરી લખ્યો તો, જ્યારે આ આયત નાઝીલ થઈ તે
જમાનાના લોકો ધમામ ગયળ ન માનતા હોય તો તે
મોમીનો નથી, તેથી તે વખતના બહેર ધમામ હો-
મીલા મુરતઝાઅલી બીગેરે ધમામો નજ ગણાય
અને તેઓ ઉપર ધમાન લાવનાર (કારણકે તેઓ
ગયળ નહીં હતા) મોમીનો નહીં હતા ! આ ઉપરથી
સાબીત થાય છે કે મજહૂર આયતહદી પણ ધમામતની
ગાવળતા સાબીત કરતી નથી.

અટલાદી કીતાબના કર્તાએ એ કીતાબ પાના ૪૧૪ માં લખી છે જેમાં બાર ઇમામ અને ગયબ ઇમામત વીશે ઉપરનીજ આવતો આખી ખુદમાં રજુ કરી છે, જે બીલકુલ મનપડીત અને તાણી તોડી ઠોકા બેસાડેલ છે એમ ઉપર મુજબ સાબીત થઇ ચુકે છે. એજ કીતાબમાં લખેલું છે કે—

“પાક કુરાને શરીફમાં ખુદાવંદતઆલાએ કેટલેક ઠેકાણે ફરમાવેલ છે કે—

“વલા રતબીન વજાયાએસિન હલ્લા ફી કીતાબીમ આબીન.”

એટલે કે—ફરેક ઝીજ લીલી હોય કે સુકી, મતલબ કે તમામ બાબત જાહેર કીતાબ (કુરઆન) માં છે. |

(અટલાદી પા. ૨૬-૩૦)

કોઈપણ એવી લીલી કે સુકી ઝીજ નથી કે જે આ પાક કીતાબ (કુરઆન) માં ન જવાવવામાં આવી હોય, ત્યારે ઇમામત જેવી બાબત કુરાને શરીફમાં ન હોય એ કદી બનવા યોગ્ય નથી. મી. હાજી ગુલામ-અલી હાજી ઇસ્માઇલ કુરાને શરીફની આવતોનો જાહેરી અરથ નહીં બેતાં તાવીલ અરથ બેવાતું જણાવે છે કે જે ભેગનો કરેલો અરથ કદીપણ કોઈપણ અકલમંદ માણસની અકલમાં ફરે એથ નથી છતાં

લેજો પોલાનો કરેલો અરથ તાવીલ અરથ સત્યજ છે
એમ કહી કહી નહીંજ શકે કારણકે—

મુરજો આવે ઇમરાનની ૭ મી આયતમાં ફરમા
વેલ છે કે—

“વમા યઅલમો તાઅવીલકુ હલદલાહો
વરાસેખુન ફીદહદિમે.”

એટલે—તેના ગુહ્ય ભેદવાળા કલામની તાવીલ કોઈ
જાણતુ નથી પણ અદલાહ તથા એ ખુઝરગો કે જેઓ
ઇલમમાં સંપૂરણ પ્રવીણ અને કામીલ છે.

(અદલાહી પા. ૫૩.)

તે ખુઝરગો નખી અથવા ઇમામો છે, તે હાજર
ઇમામ વગર ફરમાને શરીફની આયતોની તાવીલ સમ-
જવાને કોઈની તાકત નથી, એમ ઉપરની આયતથી
સાબીત થાય છે અને તેથી મી. દાજી ગુલામઅલી
હાજી હસમાઇલ પોતે કરેલ અરથ ખરો છે એમ
કહીપણ કહી શકશે નહીં ત્યારે મનપડત અરથો કર-
વામાં તેમના જેવા આલીમ માટે કેટલું જોખમભર્યું
છે, તે જણાવવા અમે તે આયતનો ઉપલો તથા નીચ-
લો ભાગ સંપૂરણ અગ્ય સાથે નીચે આપીએ છીએ.

“ખુદા તેજ છે કે જેણે તારી ઉપર ફરમાન મોક-
લ્યું છે કે જેમાં કેટલીક આયાત મોહકમ (સ્પર્શ)

છે. તે આયાત તે કીતાબની માતા (મુળ) છે, અને ખીજી કેટલીક મોતશાબેહાત (બહુ અરથી) છે, પણ જેઓના અંતઃકરણમાં અવળાઈ છે, તેઓ (તે કીતાબમાં) જે મોતશાબેહ છે તે પ્રમાણે ચાલે છે, તે ફત્ના (કાફરપણા) ની ઇચ્છા અને પોતાની ઇચ્છા પ્રમાણે અરથ કરવાના હેતુથી છે, પણ તેના અરથ ખુદા સીવાય ખીજો કોઈ જાણતો નથી.”

(સુરે આલે ઈમરાન આયત ૭ મી.)

હવેની આયત સાફ સુચવે છે કે “જેઓનાં અંતઃકરણમાં અવળાઈ છે અને જેઓને ફત્ના (કાફરપણું) કરવાની ઇચ્છા છે તેઓજ મોતશાબેહાત (બહુ અરથી) આપતો પ્રમાણે ચાલે છે અને પોતાની મરજી મુજબ અરથ કરે છે.”

ત્યારે મીં હાજી ગુલામઅલી હાજી ઈસમાઈલ પોતાની વાતને ટેકા આપવા સ્પષ્ટ આયતોની ગેરહાજરીમાં મોતશાબેહાત (બહુ અરથી) આપતો પ્રમાણે ચાલી પોતાના મનઘડીત અરથ મારી ઠોકી કરી બેસાડે છે તેને માટે શું ધારણું ? તે બાંચક વરગે વીચાર કરી લેવો,

કુંકમાં મીં અલીજાનની માંગણીનો જવાબ આપવાની અશક્તીને લીધે ‘અમો વાદમાં હિતરવા નથી માંગતા’ કહેવું એ, અને અદ્દહાદી કીતાબમાં જણાવે

વેલ તેઓના મુદાની આયતોની અમોએ કરેલ ચોખવટ બાદ મીં હાજી ગુલામઅલી પાસે બાર ઇમામની માન્યતા અને ગયબની માન્યતાના મુદા પાક કુરાને શરીફથી નથી એમ સાફ સાફ સાબીત થાય છે.

મીં અલી જાને કુરાને શરીફથી સાબીતી માંગેલી હોવાથી હદીસો માટે કાંઈ બોલવાનું રહેતું નથી અને તે બાબતમાં મીં હાજી ગુલામઅલી હાજી ઈસમાઇલ કબુલ કરે છે કે હદીસોનું ઠેકાણું નથી, જેમકે તેઓ તેજ કીતાબમાં પાને ૨૨૮ લીટી ૮ થી ૧૧ માં લખે છે કે “અને એ સાબીત કરવાની જરૂરત નથી કેમકે રીવાયત કરનારાઓ અને રીવાયતો તથા હદીસોમાં થએલા ફેરફાર અને સુધારા વધારાનો જે હાલ છે તે મશહૂર છે.”

એ ઉપરથી રાવીયોની રીવાયતો અને કુરાને શરીફની આયતો સાથે નહીં સખંધ રાખતી હદીસો ઉપર ઇમામત જેવી બાબતનો મદાર બાંધવો એ ફક્ત રેતી બીપર હવેલી ચણવા બરાબર છે.

પ્રકરણ ૮ મું.

ધમામે મુખીન.

જ્યારે ધમામની ગયળની માન્યતાની રૂપરૂ આયતો પાક કુરાને શરીરમાં નથી તો, જાહેર ધમામ માટે બેવી આયત છે કે કેમ ? તે સોધવાનું સાધારણ રીતે મન થાય છે અને તેથી બેવી નીચેની આયત તેના પાકા પુરાવા હાખલ મજબૂર છે અને જે અલ્લાહી પુસ્તકના કરતાં તેજ હોતાખમાં પાને ૨૬ માં હાખલ કરેલ છે.

“વ કુલ્લ રાયહન અહસયનાહો ફી ધમામી મોખીન.”

રાખદારથ.

વ - અને   અહસયનાહો - અમેએ રાખી છે,
કુલ્લ - સખળી   ફી - માં, અંદર, પાસે.
સયહન - ચીજો.   ધમામો - ધમામ.

મોખીન - જાહેર.

એટલે કે—દરેક ચીજ (હલમ વગેરે) નો અહિ વાલ જાહેર ધમામ પાસે છે.

મોખીન શબ્દ ગયબથી ઉદ્ભવે છે, વળી ઇમામે મોખીન (નહેર હમામ) સાફ સાફ બતાવી આપે છે કે હમામ કદી ગયબ હોયજ નહીં અને ગયબ હમામ હોય તેની પાસે તમામ ચીજ મુદ્દમ વીગેરેના અહેવાલ નથી.

કેટલાએક બોલે છે આ જગ્યાએ ઇમામનો અરથ કુરઆન કે લવહે મહફુઝ કરે છે પણ તે માટે મી. હાજી ગુલામઅલી પોતેજ ખુલાસો કરતાં કહે છે કે—

“અને જેઓ આ જગ્યાએ ઇમામે મોખીનનો અરથ ‘લવહે મહફુઝ’ નીરમાણુ થયેલ ચીજો લખેલી તખ્તીનો ઇનકાર કરે છે અને કહે છે કે તમામ ચીજો તેમાં લખાયેલી છે તો, લવહે મહફુઝ માટે હમામ શબ્દ કુરઆનમાં કેાઈ જગ્યાએ આવેલ નથી અને તે બંધ-બેરતો પણ નથી અને પવગમ્મર તથા હમામ માટે એ શબ્દ ખુદાએ કુરાનમાં ૬૦ શીઅયબ નખી તથા ૬૦ સામેહ નખી માટે વાપરેલ છે જેમકે ફરમાવેલ છે કે “ઈન હોમા લયે હમામી મોખીન” એટલે એ બંને હમામે મોખીન છે.”

(અલ્લાહી પા. ૨૭)

ફરસ્તો ફરશ એટલું કહી શકાયવાને બચ છે કે

ખુદાવંદતઆલાએ જે જગોએ ઇમામ શબ્દની જરૂર પડી
ત્યાં ઇમામ એણે એખું ફરમાયું છે અને તે માટે
આજે શબ્દ વાપરેલ નથી ત્યારે નકીબા કે
અરબતન, યોરૂજ વગેરે શબ્દો ઇમામની જગોએ
ઠાકી બેસાડવામાં કેટલું જોખમ સમાવ્યું છે તે સુરે
આલે ઇમરાન આયત ૭ મી વાંચવાથી જણાશે.

જાહેર ઇમામની જરૂરત.

જાહેર ઇમામની પીછાણીની કેટલી જરૂર છે તે
નીચેની આયતો, હદીસો અને દાખલાથી જણાશે કે જે
મીં હાજી ગુલામઅલી હાજી ઇસમાઇલે તેજ
હીતાબમાં રજૂ કરેલ છે.

“ઈકિમાલુદ્દીનમાં લખ્યું છે કે અખાન ખીન
તગલખે હજરતે ઇમામ અબી અબ્દીલ્લાહ અ. તે
પુછ્યું કે ‘જો કોઈ માણસ સરવે અહમ્મએ અતહારતે
તફ્ફીલવાર પીછાણે પરંતુ પોતાના ઝમાનાના ઇમામને
ન ઓળખે તો શું તે મોઅમીન છે?’ ફરમાયું ‘નહી’
પુછ્યું કે ‘શું તે મુસલમાન છે?’ ફરમાયું ‘હા’ ”

(અલ્હાદી પા. ૪—૫)

“ઈન્ની તારેકુન ફિકોમુરસકલઈન આહ
દોહોમાં અકબરો મેનદઆખર, કીતાબુદસાહે
વધરતી, ઈન્તમરસકતુમ બેહેમા, લન્તઝિદલુ-
બઅદી, ફઈન્નહોમા ‘લંચ્ય ફતરેકા અલદહુન્ઝ.’

એનો ખુશરો એ કે—“હું તમારામાં મારી પાછળ
એવા માનવંતી જલ્લીલુલકદર, અઝીમુરશાન ખુશુરગ
અને ભારે બે ચીજ સુધી જઈ છું કે તે એકબીજીથી
વધારે મરતબો ધરાવે છે, કે તેમાંની એક તો અદ્વાબની
કીતાબ (કુરઆને શરીફ) છે અને બીજી મારી ‘અદ્બે
અયત’ છે અગર તમો એ બંનેને વળગી રહેશો અને
તેઓની તાબેદારી કરશો તો મારી પાછળ તમો હરગીઝ
ગુમરાહ થશો નહીં અને એ બંને ચીજ આપસથી જુદી
નહીં થાય એટલે સુધી કે કયામતમાં ‘કડવસરત’
હોઝી સુધી સાથેજ આવશે.”

(અદ્વાદી પાં ૪૪.)

*

*

*

“સુરએ નેશાની પદ મી આયતમાં ખુદાએતઆ-
લાએ કુરાનેશરીફમાં ફરમાવ્યું છે કે—

યા અય્યો હદલઝીના આમનુ અતી ઉદત્તાહ
અતી ઉર રસુલ વ ઓલીલ અમરે મીનકુમ.

એટલે—અય ઈમાનવાળાઓ તાબેદારી કરો અલ્લા-

હની અને તાબેદારી કરો. રસુલની અને ઓલીલ અમ્મ
એટલે હુકમવાળાઓની.

(અલ્હાદી પા. ૪૬.)

*

*

*

“સુરએ આજ્ઞા ઇમરાનની નવમી આયતમા ફર-
માવે છે કે—

વ મા યઅલમો તાઅવીલહુ ઇદિલદલાહી
વર્સિખુન ફિલ્લિમ.

એટલે—તેના ગુલ્લ ભેદવાળા કલામની તાવીલ કોઈ
જાણતું નથી પણ અલ્લાહ તયા એ ખુશરુજો કે જેઓ
ઇલમમા સપુરણ પ્રવીણ અને કામીલ છે.”

(અલ્હાદી પા. ૫૩)

*

*

*

ખુદાએ ફરમાવ્યું છે કે—

વઅ્યાતુદખોયુત મીન્અખ્યા બેહા.

એટલે—ધરોમાં તેના દરવાજાઓમાંથી આવો.

ખુદાસો એ કે જેમ જ્યાંસુધી દરવાજાઓમાંથી દાખલ
ન થાય ત્યાંસુધી ગામ કે ધરમાં દાખલ થવાતું નથી.”

(અલ્હાદી પા. ૫૪.)

તે દરવાજો હાજર અને જાહેર ઇમામ છે અને
તેજ ઇલમના દરવાજા છે. જેમકે ૬૦ મહુમદ
સુરતફા (સ૦) એ ફરમાવ્યું કે—

અના મદીન તુલ દલિમ વ અલીયુન ખાખોહા,
ફ મન અરાદલદલિમ ફટયા અતીદખાખ.

એટલે-હું એલમનું શહેર છું અને અલી તે શહેરનો દરવાજો છે, તો જે કોઈ ઇલમ મેળવવાનો દરાદો કરે તેને જોઈએ કે શહેરના દરવાજામાંથી આવે.

તેથી જ્યાં સુધી દરવાજામાંથી દાખલ થયા વગર શહેરમાં દાખલ થઈ શકાતું નથી તેમ હાજર અને જાહેર ઈમામની પહેછાણ વગર દલિમ હાંસલ થઈ શકતું નથી અને જેમ દરવાજામાંથી નહીં દાખલ થનાર ચોર કે બહારવટીયો ગણાય છે તેમ જાહેર અને હાજર ઇમામ વગર દલિમ મેળવનાર તેવો ગણાય છે.

હાજર અને જાહેર ઇમામની શનાખત માટે સેંકડો હદીસો અને પુરાવા છે અને તેથી અત્યારે લાંબાણ થવાના સખામથી ઉપરનાજ દાખલા આપેલા છે કે જે મીઠા હાથ ગુલામઅલી હાથ ઇસમાઇલે પોતાની ખુક અદહાદીમાં દરજ કરેલા છે.

જ્યારે સાખીત થયું કે હાજર અને જાહેર ઇમામની જગતમાં જરૂર છે અને દરેક મોમીનોની ફરજ છે કે તેને ઝોળખી તેની તાબેદારી કરવી અને ગયબ ઇમામતની કોઈ સાખીતી દુરાને શરીફમાં નથી એમ પણ સાખીત થયું તો, દાના અને સમજી શખસની

ફરજ છે કે કીતાબે, રાત્રીયો અને કીસ્સા કહાણીઓ ઉપર બેસી રહી પોતાની આકૃષ્ટ અને ખરાબ નહીં કરતાં કીતાબે અલ્લામી મુજબ ચાલી સત્ય શોધ કરી હાજર અને જાહેર ઇમામની શનાખત રાખી તે પાક જાતને શરણે જાય અને જાહેલીયતના મોતે મરતાં બચે.

૧ ઝાલકે ફઝલુલ્લાહે યો અતીરે મંઝૂશાએ.

અલ્લાહ તઆલાનો ફઝલ છે, તે જેને ચાહે તેને આપે છે.

ફઝલ એટલે સમજણ કે હીદાયત ખુદાવંદતાલા જેને ચાહે તેને આપે છે માટે ખુદાને પ્રીય થઇ પડવા માટે તેના હુકમો વીરુદ્ધ નહીં વરતતાં તે પાક જાત જેમ રાજ થાય તેમ વરતવું જોઈએ અને તોજ તે ખારીતાલા પોતાની ફઝલ વરસાવશે, કારણ જે એક ઠેકાણે બબેલું છે જે—

“કાઇપણ મનુષ્ય પર ઇશ્વર કૃપા કે અનુકૃપાની નીશાની, તે મનુષ્યને સુમુદ્દો કે કુમુદ્દી મળવા ઉપરથી સમજાય છે.”

ખુદાવંદતઆલા તેવી ફઝલ સરવને આપે એવી દુઆ સાથે આ નાનું પુસ્તક સમાપ્ત કરીએ છીએ. આમીન !

સાંકળિયું.

પાનું.

૧—પ્રકરણ ૧ લું. તારીખ ૪ થી રખીડિત આખર ૧
વહોરા ચર્યા મીં મુન્તઝીરનો લેખ.

૨—પ્રકરણ ૨ મું. વહોરા ચર્યા.

મીં એ દીધારીનું લખાણ ૪

૩—પ્રકરણ ૩ મું. શું ઇમામ ગયખ નથી ? ૧૦
મીં ઇશનાઅશરીનો લેખ.

૪—પ્રકરણ ૪ થું. ઇમામ હાજર કે ગયખ ?

મીં હસનઅલીનો સુધારો.... ...૧૪

૫—પ્રકરણ ૫ મું. શી ઇમામો મુખીન.

રાહે નખતના અધીપતીને જવાબ ...૧૬

૬—પ્રકરણ ૬ ઠું. મીં અલીખનને જવાબ.

મીં હાજી ગુલામઅલી હાજી ઇસમા-

હલની ચુપકીદી ૨૭

૭—પ્રકરણ ૭ મું. મીં અલીખન અને હાજી

ગુલામઅલી હાજી ઇસમાહલના લખાણોમાંથી

સત્ય શોધ ... .૨૭

૮—પ્રકરણ ૮ મું. ઇમામે મુખીન ૪૬

આ બુક મેનેજર વલીમ.ઈ નાનજીએ ધી ખોળ
સીન્ધી પ્રેસ, ૧૧૩, પાલખી મહોલા, મુંબઈ, નં. ૯
માં છાપી.

આપણી કેમનાં વાળ ત્રા.

ઈસમાઈલી સતપંથ-પ્રકાશ

વારસીક લવાજમ રૂા. ૨૥ દેશાવર માટે રૂા. ૩
પોસ્ટેજ સાથે આ માસિક-દરચંદ્રે રેગ્યુલર
બહાર પડે છે. ઠેં બોળ સિંધી પ્રેસ
૧૧૩, પાલખી મહોલા મુંબઈ ૯

ઈસમાઈલી આફતાબ.

વારસીક લવાજમ રૂા. ૧) દેશાવર માટે રૂા. ૧
પોસ્ટેજ સાથે. આ સચિત્ર ત્રીમાસિક દર
ત્રણ માસે રેગ્યુલર બહાર પડે છે.

ઠેં એન. એમ. બુધવાણી.
ધોરાજી (કાઠિયાવાડ

બોળ સૌંદર્ય.

વારસીક લવાજમ રૂા. ૩) દેશાવર માટે રૂા. ૩
પોસ્ટેજ સાથે. આ સચિત્ર માસિક ઇંગ્રેજી
માસની દર ૧ લી તારીખે રેગ્યુલર બહાર પડે છે

ઠેં મેનેજર બોળ સૌંદર્ય.

જે. જે. હોસ્પીટલ સામે, મુંબઈ નં.

